

Газета для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре, об'єднаних ідеєю про родові помістя

Читайте в номері:

Шлюбний зліт «Зустріч рідних сердець у Криму» (коротко про головне) стор. 2

Проведення шлюбного зльоту в Скелевом з 22 по 25 червня (під м. Дебальцево Донецької обл.) стор. 5

Необхідність юридичної реєстрації Рідної партії стор. 10

Ініціативні групи по створенню родового поселення стор. 11

Батьківщина моя – тебе народжу я думкою! стор. 12

Рубрика знайомств. Знайти свою половинку стор. 3

Чим можуть бути корисні кури стор. 5

Замінювати в помісті «хімію» – на природні миючі засоби стор. 6

Багато батьків хвилює питання «Як зареєструвати народження своєї дитини, яка народилася вдома?» Про це Ви можете прочитати в статті «**Реєстрація народження дитини, народженої вдома**» стор. 8

Семінар із саманового будівництва стор. 4

ІАЦ ЗКУ. Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців) стор. 18

Координати читацьких клубів (загальних зустрічей) стор. 19

Видавництво ІАЦ ЗКУ шукає авторів, що пишуть на анастасіївську тематику стор. 20

Шлюбний зліт «Зустріч рідних сердець у Криму» (коротко про головне)

29 квітня - 2 травня у Криму відбувся шлюбний зліт

Вражень - море, у багатьох виникла симпатія одне до одного, утворювалися пари.

Також дія зльоту продовжується у житті - люди роз'їхалися по домішках. Пишуть, телефонуватимуть одне одному, зустрічатимуться, приїжджатимуть у гості, спільно створювати проект помістя, словом, пізнавати одне одного в реальному житті.

У зв'язку з тим, що колектив редакції газети був у творчій відпустці, детальний репортаж про минулу доленосну для багатьох людей подію читайте у наступному номері газети.

Враження від шлюбного зльоту в Криму

Я - один із шукачів своєї половинки, учасник шлюбного зльоту "Зустріч рідних сердець у Криму", який нещодавно там відбувся. І хоча половинку ще не знайшов, після повернення додому у мене залишилися найкращі враження про зустріч. Тому хочу через вашу (нашу) газету звернутися до всіх учасників цього зльоту та озвучити думки, які народилися на ньому та після нього.

Ш а н о в н і
онодуці (ведрусси,
які просинаються)

Ось і повернулись ми в сучасну будинок з нашого свята чайня та надії. Та не повернулись у минулу сірість наші душі. А вже це не лише перші плотики закачалися на хвилях моря, яке ще т і л ь к и прогрівається, але й попливли в ефірі душок та почуттів щирої поклики наших сердець. І хоча очікування лише небагатьох з нас увінчалися успіхом, ми всі, без винятку, отримали непорушну гарантію

майбутнього щастя. І вона не лише у серйозності ваших намірів чи в глибині щирої поваги одне до одного, вона і в силі тієї колективної думки, яка тепер стоїть за кожним з нас та яка не відступить доки самий останній з нас не зустріне свою половинку.

І нехай невідомо, де це станеться, чи на наступному зльоті, чи біля вашого будинку, ви, ставши на шлях Богів та Богинь, вже наперед визначили неминучість зустрічі з нею. Потрібно лише постаратися, щоб вона вас впізнала. Але може так трапитися, що ваша половинка ще серед "лічно сплячих". Подумайте про те, як зробити так, щоб її "пробудження" було для неї бажаним та приємним. А вже вам тепер все до снаги. І якщо, за бажання, колись можна стати дружиною англійського лорда, то вам знайти своє щастя серед тих, хто просинається онодуці, вже не зможе

завадити ніхто.
Щасливого пошуку.

Віктор Кипень.

Дорогі друзі! Тут підбірка віршів, народжених на шлюбному зльоті у Криму, травень 2006 р.

Я верю - рід востраєт.
Я знаю - сад у цвєсть,
Когдa такіе девы
С краю славянском ест'!

Хочу, друзья, вам расказаць
Про крымский слёт
Мечты совместной к сотворенью
Тло был прекраснейший полёт.
Где голова моя? Куда девались

Исчезла логика. Осталось просто
Как будто в озере друг друга
Своей любви
Пока ни с кем не разделённой.
В том прелесть есть своя.
В единое всех нас сплавляя
К совместному творенью призывая
Вселенская Энергия Любви
Меж нас была
Кружилась, уругим ветром
танцевала.

Ей в этом действе помогала
Ватага душ детей, что будут
Совсем уж скоро.

С великой радостью и без цюра
Родителей себе меж нами выдирая
В веках задуманных нас друг друга
Рода ведруссов пробуждая
К прекрасной яви.

Хочу достойным стать богини.

С чем Вас сравнить?
Скорей, похожа на вино в хрустале
Льняит, кружит в прекрасном
Всего лишь искоркой
блеснул в бокале

Прекрасных глаз.
Куда-то в сказку приглашают
И ничего не обещая
Уругим ветром увлекают
Куда-то в рай
Что Вам сказать на это?
Скорее промолчу - тут мало
слов...

Пусть жизни радость, счастья
В тебе всегда сияют
Как вечный ток реки, и струи
Уругой силой наполняет.
И род твой славный расцветает
В лучах божественной любви.

Гуменюк Сергій,
gsi68@yandex.ru.

Зліт у Криму пройшов дуже добре. Спочатку в перший день спостерігався незначний холодок. Всі придивлялися одне до одного. Але потім розкрили свої душі і засяяли любов'ю, добротою, радістю. Було багато веселих конкурсів, ігор, хороходів, в результаті яких ми краще пізнали одне одного. У мене спала маска, за яку я звик ховатися, живучи в системі. Я сам себе не впізнав. Я зазвичай людина, заглиблена в себе, не люблю великих компаній, але у колі таких людей, які зібралися, хотілося розкрити свою душу назустріч тому теплу і світлу, яке йшло від друзів, і самому дарувати таке ж тепло і світло. Пісні, які раніше просто слухав, на зльоті були сповнені новим сенсом і сприймалися по-новому. Погода була сонячна і ясна, але прохолодна. Дув пронизливий північно-східний вітер. Природа немов би запитувала нас: "А чи зможете ви витримати фізичний дискомфорт за повної душевної гармонії?" Випробування витримали всі! Люди довели, що організм може витримати все, якщо будуть створені сприятливі умови для внутрішнього світу, душі. Колектив був чудовий. Кожен вніс щось своє: думки, відчуття. Прійджали

цікаві люди і ділилися досвідом, знаннями, роздумами. Щодня засиджувалися допізна. Лягали спати глибокої ночі. То пісні співали, то спілкувалися, то танцювали.

Мене цей зліт змусив задуматися про майбутньому, про себе. Про те, яким повинен бути я, якою повинна бути половинка. Зарядив мене енергією. Хочеться діяти! Я хочу тепер швидше перебраться до помістя.

Єдине, що засмучувало, це те, що зліт тривав усього 4 дні. За цей час важко знайти і визначити половинку серед такої великої кількості чудових людей. Але я упевнений, що зліт виконав своє призначення. Деякі зустрілися з своїми половинками, а деякі зустрінуться і визначаться на наступному зльоті. Адже спілкування продовжуватиметься вже в листуванні. Я упевнений(!), що ті, хто не знайшов половинку на зльоті, визначиться у процесі подальшого спілкування!

Ромчик (з форуму сайту www.anastasia.ru)

Проведення шлюбного зльоту побіля Києва

Неподалік Києва, з 2 по 10 вересня 2006 р. за сприяння ініціативної групи по створенню Рідної партії організується шлюбний зліт, що сприятиме зустрічі двох половинок.

Детальніше про програму цього заходу і місце його проведення читайте у 7-му номері газети "Бути добру".

Запрошуємо всіх бажаючих допомогти в

організації зльоту, особливо будемо вдячні за пошук місця проведення (бажано неподалік Києва, зручним транспортним сполученням і прийнятною вартістю), музичну апаратуру тощо.

Контакти щодо організації проведення шлюбного зльоту: e-mail: polovinka@ridnapartiya.org.ua; тел. 8-066-770-63-75 (Руслан).

Організація курсів Академії родових помість побіля Києва

Здравія вашим світлим думкам, друзі.

Раді вам повідомити, що неподалік Києва з 11-го по 19 вересня 2006 р. за сприяння інформаційно-аналітичного центру "Дзвенячі кедри України" будуть проведені курси Академії родових помість (що створюється в Україні). Мета курсів - отримання і обміну інформацією, що сприятиме облаштуванню свого родового помістя.

Детальніше про програму цього заходу і місце його проведення читайте у 7-му номері газети "Бути добру".

Запрошуємо всіх бажаючих допомогти в організації курсів, особливо будемо вдячні за пошук

місця проведення (бажано неподалік Києва, із зручним транспортним сполученням і прийнятною вартістю), пошук цікавих людей ("викладачів"), які зможуть поділитися практичною інформацією щодо облаштування родового помістя (бажано з досвідом облаштування помістя).

Бути добру.

Контакти щодо організації проведення курсів Академії родових помість: e-mail: academiya@zku.org.ua; тел. 8-050-342-30-32 (Вячеслав); 8-050-968-02-09 (Тетяна).

Знайти свою половинку

"Просить - і буде вам дано, шукайте і знайдете"
(Матвія 7:7)

Саме ці слова і непереборне бажання знайти свою половинку надихнули мене написати ці рядки. Мені 24 квітня цього року виповнилося 32 роки, які я прожив не зовсім марно. Принаймні, я усвідомив сутність людського життя. Ціль мого життя - вічність з Богом. Інколи бракувало сил побороти спокуси, які виникали, але щире каяття додавало світлості і чистоти думкам.

Радий, що є можливість у осередку читачів В. Мегре познайомитися з дівчиною, яка хоче жити у гармонії з природою. Буду вдячний лише Богу, якщо за допомогою газети "Бути добру" відгукнеться та, що

втомилася від самотності та має серйозні наміри щодо створення родового помістя.

Найголовніше, що я ціную у дівчині - це її духовне багатство.

Коротко про себе. Народився і виріс у сільській

місцевості на Рівненщині, зараз мешкаю у селі за 25 км від Києва.

У шлюбі не був, добродушний, маю почуття гумору, веду здоровий спосіб життя. Освіта вища педагогічна, працюю. Всебічно розвинений, захоплююсь астрологією, люблю подорожі, небайдужий до політики (обраний депутатом районної ради).

Чекатиму змістовного листа за адресою: 03115, м. Київ-115, а/с 42 або телефонного дзвінка на номер мого мобільного:

8(067)970-58-92

З повагою, Володимир.

У "Рубриці знайомств" розміщуються оголошення по пошуку своєї другої половинки. Присилайте інформацію про себе і про те, яку Ви бачите свою половинку.

Дані оголошення також розміщуються на форумі сайту Рідної партії
(www.ridnapartiya.org.ua)
у розділі "Пошук коханої, коханого".

Розтопивши у серці крижинку, я шукаю свою половинку. Вилікувавши, після армії, виразку голодуванням, зайнявся для себе і для майбутніх дітей правильним харчуванням. Ділянки під помістя немає. Є більш-менш деталізований проект. Зараз мені 27 років. Жити прагну з настроєм, веселіше. По Зодіаку Знаковий Водолій! Зріст 177 см. Подобається поступливий характер. Сонцем вся сяє мила Планета, коли Любов народжує Відчуття Людини!
Артем., м. Дніпропетровськ.
Для зв'язку:
моб. 8-066-927-24-69.

Семінар із саманового будівництва у родовому поселенні «Рідне» Київській області

У липні 2005 року в поселенні "Рідне" (Київська обл.) зібралися ті, хто прочитав книжку "Дом из самана. Философия и практика" і ті, хто захотів власними руками помацати і випробувати цей матеріал. Ідея семінару народилася ще в процесі підготовки

книги до друку. Мені семінар представлявся саме як процес колективної творчості, де немає вчителя, а є творчий підхід, привнесений кожним учасником. Звичайно, проект будинку повинен бути, і він був, але мені хотілося, щоб учасники могли

набути досвіду в тій галузі будівництва, яка їх найбільше цікавила. Сподіваюся, це вдалося.

Каркасна конструкція була вибрана, виходячи з таких міркувань. Оскільки досвіду викладати саман ні у мене, ні у учасників не було, то будівництво саманових стін могло затягнутися й до осені (що, до речі, і сталося), плюс у мене вільного часу було обмаль - час відпустки та вихідні. Тому я вирішив робити дах - звідси і каркас. Будівництво каркасу і даху на семінарі відняло дуже багато часу і зусиль, думаю, що якби семінар проводився вже на підготовленому каркасі, ми встигли б більше. Взагалі, як я зараз вже розумію, зведення каркасу в самановому будівництві - зайва праця. Саман і дешевше і легше зводити без каркасу. Виявилось, що дощ мало його розмиває. Розмивається поверхня стіни, коли назовні проступають стебла соломки, процес намокання і розмивання різко сповільнюється.

Ми розбилися на дві бригади, саманників і теслярів. Останні займалися зведенням каркасу, а саманники робили заміс і викладали стіну. Треба сказати, що саманова бригада збільшувала швидкість своєї роботи пропорційно зробленій кількості замісів. Для мене це показник швидкого навчання людей. До кінця семінару

ми досліджували питання продуктивності і дійшли висновку, що один досвідчений саманник за день може зробити 1 куб. саману. Якщо узяти, що в стіні розміром 6*6*3 за товщини 0,5 м треба укласти 36 куб., то це може зробити 1 людина за 1,5 місяця.

Дуже важливо до початку будівництва вирішити питання з водою, матеріалами та інструментом. Вода у нас до будівельного майданчика подавалася насосом з колодязя за 100м. Насос працював від бензинової електростанції. Електростанція не дожила до кінця семінару 2 дні, полагодити її в польових умовах не змогли, тому заміси саману останні 2 дні були дуже маленькі.

Для замісу використовували як брезент, так і вінілові плівки. Найкращими виявилися останні, оскільки вони не намокали і їх було набагато легше перевертати. Окрім цього, засохлий бруд сам відвалювався від них, на відмінну від брезенту, який треба було мало не зубами гризти, аби зчистити від бруду, що просочив його.

До закінчення семінару підійшли з таким

результатом. За неповних 10 днів ми встановили каркас і підняли стіну до 60 см заввишки. Я вважаю - це дуже добре, при тому, що серед нас не було будівельників і ми всі робили спираючись на здоровий глузд і колективну творчість. Сподіваюся, що всі учасники семінару змогли набути досвід і повірити у свої сили і в можливість саманового будівництва. Мені було

дуже приємно спостерігати з даху (я був у теслярській бригаді), як молоді дівчата босоніж місять саман з усмішками і сміхом, щиро кажучи, я відчував захоплення! Дуже хочеться сподіватися, що цей досвід комусь буде корисним!

У 2006 році семінар не проводжу. Буду легкий саман - хто бажає повчитися, може допомогти.

З повагою, Фадєєв Юрій.
тел. 8(050) 334-87-71, saman2004@ukr.net.

Інформаційний центр сотворців родових помість

формационного обмєна."

"Культура, образ жизни каждой семьи Ведической цивилизации и образ жизни всего людского сообщества являлись величайшей школой воспитания подрастающего поколения, интенсивного совершенствования человека, продвижения его к творению в мирах необъятной Вселенной... Ещё точнее можно сказать: множество праздников Ведического периода являлись и серьёзным экзаменом для детей и взрослых, и средством для ин-

В. Мєгєре "Родовая книга"

Ось і ми надумали провести велике веселе свято Життя біля Києва. Думки про це з'явилися і раніше. Наприклад, Тетяна Ефімова (м. Чебоксари) вирішила організувати академію народного свята. А після першого шлюбного зльоту в Криму, у наших хлоп'ят (а точніше дівчат :) все більше почала з'являтися думка про свято.

У всі часи найсильнішими днями були і залишаються дні сонцестояння і рівнодення. А найближча дата - 22 червня, день літнього сонцестояння.

І ми вирішили з 23 по 25 червня, з п'ятниці по неділю, зануритися у радісну атмосферу свята Життя: ігри, хороводи, танці, світанкові пісні і ярмарок продукції з родових помість, зроблених своїми руками, а головне прекрасні усвідомлені люди з різних куточків нашої Землі-Матері, все це створили.

На цьому святі будемо раді кожному учасникові і гостю, все радіє цілющій силі землі, води, повітря і вогню, розливаючись океаном любові, щастя і натхнення. Тут хто-небудь вперше зустріне близького друга, рідну душу, коханого, кохану, а ті, хто вже знайшов одне одного, відкриють нові грані співтворчості у відчуттях, образах і справах.

Вітаються народний одяг, спальники, намети і повна триденна участь. Про місце проведення можна буде

дїзнатися пізніше, подзвонивши в інформаційний центр або зирнувши на сайт www.IcvsseRP.org.ua. Запрошуємо всіх і раді загалній співтворчості в організації і проведенні свята!

Ми дійшли розуміння, що наші напрями діяльності найкраще робити разом з бажаючими допомагати Інформаційному Центру, і зараз ми створюємо команду інформаційного центру сотворців родових помість.

Пропозиція до співтворчості в діючих напрямках:

- База даних сотворців родових помість і поселень;
- Щорічний Інформаційний Вісник;
- Торгова мережа "Наша Лавка" - магазини продукції

для творців родових помість, людей, що люблять життя і продукцію з родових помість;

- Щотижневі творчі вечори;
- Помісячні концерти світанкових бардів у Києві;
- Кожен сезон упродовж року (в дні сонцестояння і

рівнодення) великі веселі свята Життя з ярмарком, бардами, хороводами, іграми, піснями, танцями;

- Бібліотека і відеотека для сотворців родових помість (членів Інформаційного Центру);
- Відеоперегляди, навчання, лекції для сотворців родових помість;

- Ваш напрям, якщо він відповідає меті ІЦ СРП і підтримується засновниками центру (з радістю розглянемо ваші прекрасні пропозиції).

Ми ради зустрічі з вами, а також нашому творчому союзові!!!

Звертайтеся за телефонами або завітайте.

Наша адреса: м. Київ, вул. Бучми, 5А, двоповерхова будівля, другий поверх, поряд з Клубом ОЗ.

Іхати від метро "Лівобережна", автобусом № 49 або маршрутним таксі № 249, або від метро "Вокзальна" маршрутним таксі № 480 до зупинки "Бучми".

Ми працюємо: Пн-сб: 10.00-19.00. тел: (044)592-81-39; Даниленко Роман 8(050) 8092264; Олена Гірченко 8(050) 682-81-84, <http://www.IcvsseRP.org.ua>, e-mail: info@IcvsseRP.org.ua.

Увага!!! Змінено абонентну скриньку ІЦ СРП, тепер: а/с 216, Київ, 02002, Гірченко О.М.

Проведення шлюбного зльоту в Скелевом з 22 по 25 червня (перед виходом номеру)

Друзі-ведрусси!

Запрошуємо для зустрічі суженого-суженої в чотириденний молодіжний палатковий табір "Світанкові вечорниці в "Скелевом" (під м. Дебальцево Донецької обл.)

Дата проведення: з 22 по 25 червня.

Вік учасників - від 20 до 40 років.

Поблизу родового поселення "Світанок", де розташований наш табір, - живописний природний ландшафт: яри, ліс, струмки. Задоволення від спілкування з природою - гарантовано!

Табір розрахований на 50 учасників. **Просимо приїжджати тільки тих, хто шукає половинку.**

Від вас обов'язково:

- намет + туристичне устаткування (для мешкання і нічлігу);

- бейджик з ім'ям і телефоном;

- сплатити 25 у.о. за 4 дні участі;

- обов'язково зареєструватися за тел.

8(050)959-48-84 (Петро); або на e-mail: engel@a.ua.

Прохання відгукнутися чотирьом учасникам, охочим бути волонтерами на кухні. Ці люди звільняються від оплати за участь.

Від вас не обов'язково, але бажано:

- річ, зроблена вашими руками; - ведруський костюм; - пліт (від дівчат); - частушку, пісню, вірш, танець і т. д.; - вірш або розповідь про своє помістя (що існує або представляється).

Візьміть з собою уявний образ вашого коханого-коханой і гарний настрій!

Іхати до ст. Дебальцево, потім до села Нижнєлозове (за Новогригорьевкой), вул. Пролетарська, д. 17. До самого табору доставимо автомобілями. За довідками дзвоните за тел. 8(050)959-48-84 (Петро).

Наші "Вечорниці" - це тісне спілкування з близькими по духу людьми і мінімум цивілізації.

До зустрічі в наших "Світанкових вечорницях"!

Чим можуть бути корисні кури

Більшість людей бачить призначення курей у тому, щоб нести яйця. А ось ще чим можуть бути корисні ці домашні птахи. Але все по порядку.

Багато людей в селах тримають курей, при цьому намагаються їх не пускати в город, бо вигребуть все, що посіяно. Посаджене й посіяне захищають гілляками. Так ось на подвір'ї перед будинком зробила я ще торік невеличку клумбу. Напрвесні прибрала все з клумбочки і зворушила земельку плоскорізом, але сіяти квіти мала десь за два-три

Робота курочек

тижні. Сусідські кури часто гуляють в нашому саду. Ось і заходилися вони гребтися на мой клумбочці. Гребуться - ну то й хай. Та коли прийшов час сіяти, помітила я, що навигрібали кури десь відра два пірїю (зілля з дуже довгим корінням). Подякувала я курочкам, що тримали так гарно земельку під чорним паром, що розпушили її, що зробили частину моєї роботи. Згребла я зіллячко та й посіяла квіти. А зверху прикрила клумбочку гілочками. Отже, якщо хочете менше полоти й сапати, заводьте курей і вчіться використовувати їх гребучість!

З повагою, Балун Марина.

Побут**Замінювати в помісті «хімію» – на природні миючі засоби**

Для багатьох людей є актуальним питання про побут родового помістя: "На що замінювати деякі досягнення цивілізації, наприклад, хімічні миючі засоби - на природні?"

У цій статті наведено, як корисні поради, якими діляться люди, так і матеріал, який було знайдено в Інтернеті або різних книгах, замітках. Тільки деякі поради можуть бути не перевіреними.

В якості природних миючих речовин можна використовувати:

- для миття рук: мильнянка, глина, пісок, перетерті плоди каштана, корінь папороті орляка, порошок гірчиці та інше;

- для миття обличчя: вода, настій деревію, кисле молоко (для сухого типу шкіри), розмелений овес (для жирного типу шкіри) тощо;

- для миття волосся: настої різних трав (ромашка, кропива, чабрець, причепа, кора дуба), кисле молоко, порошок гірчиці та інше;

- для чищення зубів: деревний попіл, гілочки сосни та інших дерев, суміш сухих трав (липа, береза, кора дуба, подорожник) перемішана з деревним попелом тощо;

- для миття тіла: вода, розмелений овес з додаванням трав, загорнутий у марлю, корінь папороті орляка, порошок гірчиці та інше;

- для прання білизни: перетерті плоди каштана, деревний попіл для білизни з бавовни і льону, мильнянка (порошок кореня), порошок гірчиці, корінь папороті орляка, плоди бузини червоною (у тому числі і для виведення плям) тощо;

- для миття посуду: пісок, деревний попіл, пучечок трави, мильнянка, свіжа кропива, порошок гірчиці та інше;

- для прибирання будинку: універсальний миючий засіб - вода.

Також знайшов деякі замітки, як можна замінювати хімічні миючі засоби на природні.

"Борна кислота вибілює білу білизну краще, ніж відбілювач, оцет миє скло краще, ніж інша хімія, а рідке срібло дезінфікує воду краще, ніж хлорка, і все це - натуральне і екологічно чисте! А туалетний папір не обов'язково мати білий - він і натурального кольору а нітрохи не гірше!" (прим. редакції: для "рідкого срібла" треба у воді тримати срібну річ).

"Особистий досвід отримання прального порошку

Узяти каштан, почистити від коричневої шкірки, внутрішнє біле ядро висушити і перетерти на борошно. От і все, порошок готовий.

У трохи теплу воду кидаєте порошок, розмішуєте і замочуєте білизну (годин 6-12).

Нагадує прання натуральним господарським милом. Той, хто прав милом, знає який у нього запах. А ось розчин із каштанів має ледве вловимий приємний запах. До того ж, шкіра рук не ушкоджується". (З повагою, Антоніна)

"Мильне дерево.

Формою нагадує вареник. Всередині - одне насіннячко діаметром близько 1 см, сплюснуте по "полюсах". Увесь простір усередині "вареника" заповнено приємного відтінку зеленою масою, що загусла, - типу концентрованого шампуню.

Цей шампунь - і є мило. Це рослина, хоч і дерево, але - боб. Він - родич того ж кавового дерева, і його плоди вживають як замітник кави (так, як плоди елеутерокока замінюють його родича - запашний перець-горошок).

Називається мильне дерево - Бундук дводомний.

Батьківщина його - штат Кентуккі у США, де морози і вітер - не рідкість".

"Мильне дерево росте у нас, в Харкові, прямо посеред міста. Називається Бундук дводомний.

Тільки ось миляться не листя, а сама зелена маса в плодах. Приємний запах! Стручки висять на дереві цілий рік - треба руки помити, рви і мий. :-)

Чудово змиває жир. Я вмивався і виправ пару футболки. Мої друзі мили ним голову - кажуть, прекрасний засіб. Деяким навіть дуже сподобалося, і вони припинили використовувати шампунь і мило". (Руслан Стеценко)

"Мильні засоби:

1. Зольний луг: білий попіл від згорілих дров вимочують у воді. Луг переходить з попелу у воду. Після цього попіл - як нешкідливе (безлужне) добриво - у землю. А воду використовувати або для прання (так наші предки робили), або для обробки виробів з дерева (зміцнення поверхні від викришування шляхом вимочування або виварювання).

2. На початку ХХ століття у селах наших звичайною глиною прали, а також вмивалися.

3. Мильнянка.

4. Остудник".

(З книги Олександра Сапронова "Сотворим с любовью, или Как обустроить своё поместье").

"У природі є все.

Виявляється, навіть у лісі є все необхідне для нас - і мило, і зубний порошок, і щітка, і крем для взуття, і парфуми...

Наприклад, товченим деревним вугіллям з багаття можна чудово чистити зуби. Вугілля - не тільки абразив, але і чудовий знезаражувальний засіб, що знищує бактерії. Краще вугілля для чищення зубів - з липи. А якщо до вугілля додати висушене і подрібнене листя м'яти, то ваш зубний порошок буде, до того ж, не таким чорним і децю приємнішим на смак.

До речі, вважається, що запах м'яти активізує роботу мозку, тому студентам у середні віки рекомендували носити на голові під час занять вінки з м'яти. У Стародавньому Римі м'ятною водою обприскували кімнати, а столи натирали листям, щоб підняти гостям життєрадісний настрій. М'ятною, завареною в окропі, можна також полоскати зуби. Це одне полоскання для зубів - відвар дубової кори, який дезінфікує і укріплює ясна.

У вас вже засвербіли зуби, але чим їх чистити, якщо щітку ви забули вдома, а до найближчого сільмагу - верст 20, і все лісом? Дуже просто. Візьміть гілочку ялиці, сосни або пом'якше - липи, осики. З одного боку паличку розщепніть на дрібні частини і позгинайте для більшої м'якості. Ось вам і щітка, зручна, м'яка і екологічно чиста.

А мило росте мало не на кожному кроці. Це - коріння мильнянки (*Saponaria officinalis*), відоме багатьом. Особливо добре миляться, дає рясну піну її корінь, висушений і подрібнений. Можна узяти і споріднену їй хлопавку (*Silene*) - це рослина із родини гвоздикових з білими квітками. Можна

використовувати замість мила і бур'ян кукіль, і вороняче око, і внутрішність гриба-трутовика, що росте на модрині. А корінням зорі білої (*Lychnis alba*) ви не тільки руки вимиєте, але і білизну виперете. Особливо брудні руки краще мити ягодами бузини. Вони добре відмивають бруд, хоч і не дають піни.

А ось мильних бульбашок з лісового мила не вийде... Але для них можна використовувати сік стебел гарбуза або огірка. Як бачите, мило - окремо, а бульбашки - окремо.

Ну, а які ліки ростуть у нас під ногами - на дорозі, в лісі, в полі, на болоті - напевно, знають всі. І куди прикладати подорожник, а куди мати-й-мачуху, для чого пити ромашку або валеріану, розповідати немає потреби".

"Прання без мила і порошку

У гірчиці перуть шерстяні і шовкові тканини. На 1 л води беруть 15 г гірчиці, добре розмішують і залишають на 2-3 години, потім зливають верхній шар рідини в миску з гарячою водою. Гірчицю, що залишилася на дні, треба ще раз залити гарячою водою, зачекати, доки вона вистоїться, і знову верхній шар злити. Прати треба раз або двічі, кожного разу наливаючи свіжу рідину. Потім кожну річ полощуть у чистій теплій воді, а під час останнього полоскання додають чайну ложку нашатирного спирту, якщо перуть шерстяну тканину (особливо білу), або столову ложку оцту, якщо перуть шовк.

У мильному корені дуже добре прати шовкові, шерстяні тканини. Мильний корінь містить ніжну, таке, що не псує тканини, речовину - сапонін. Придбати корінь можна в гомеопатичній аптеці або на базарі. На 1 кг сухої білизни одягу беруть 50 г мильного кореня, розбивають його молотком на дрібні шматочки і заливають окропом (півлітра), потім залишають на добу, протягом якої кілька разів перемішують. Через 24 години відвар кип'ятять протягом години під кришкою на невеликому вогні, потім знімають з вогню, щоб він відстоявся, і відціджують через чисту марлю або полотняну ганчірку. Мильний корінь, що залишився на марлі, можна ще раз залити киплячою водою і залишити на декілька годин. Таким чином, можна ще раз отримати розчин, правда, дещо слабкіший, але все ще придатний для прання. Отримане мило вливають в миску з теплою водою, збивають піну, ділячи на 2 порції, і перуть кожну річ по 2 рази. Речі чистіші досить прати раз, а потім прополоскати спершу в теплій воді, а потім у воді кімнатної температури. При полосканні білих шерстяних тканин додають 2 чайних ложки нашатирного спирту. Мильний корінь потрібно зберігати тільки в сухому вигляді, розчин треба відразу використовувати, оскільки він швидко псується.

У квасоляному відварі дуже добре прати шерстяні тканини. На літр води беруть 200 г квасолі, варять у герметичному посуді. Потім відціджують відвар через чисту марлю, вливають у миску з гарячою водою і збивають піну. Після прання тканину кілька разів прополоскати в теплій воді, додаючи при останньому полосканні 1 столову ложку оцту.

У картопляному соку рекомендується прати тканини, що линяють, а також шерстяні. Для цього труть на терці 2 кг очищеної картоплі (стара,

проросла, не придатна в їжу) і відціджують сік, потім додають стільки гарячої води, щоб рідина була теплою, збивають піну і перуть в ній тканину, легко віджимаючи. Полощуть кілька разів у теплій воді. Під час останнього полоскання додають ложку солі або оцту. У картопляному соку можна прати всі шерстяні тканини, за винятком білих, оскільки білі під час прасування дещо жовтіють".

"Мої друзі і сусіди по помістю миють голову гірчицним порошком, розбавленим у воді (можна додати в суміш розмочену желеподібну зеленувату масу стручковіх бундука). Сам мився - сподобалося".

"Я час від часу мою голову розчином харчової соди.

Це, можна сказати, унікальний миючий засіб. Унікальність полягає в тому, що при взаємодії жирового мастила волосся (виділення сальних залоз волосяних фолікулів) і питної соди утворюється мило (натрієва сіль жирних кислот) і гліцерин (пригадайте гліцеринове мило).

Мило, ясна річ, миє волосся, а гліцерин пом'якшує шкіру.

Я кладу одну чайну ложку соди з гіркою на кухоль теплої води (250 мл).

Як тільки змочити волосся розчином - з'являється піна. Миєш голову "індивідуальним" шампунем, потім промиваєш волосся водою.

Склад жирового мастила у кожного індивідуальний, означає і склад "шампуню", що утворився, у кожного свій і спеціально для тебе".

Можна використовувати, вірогідно, і попел (луг) - там багато карбонату калія (поташ). Тоді під час реакції вже точно шампунь утворюється (у хімічних довідниках рідке мило (шампунь) - це калієва сіль жирних кислот)".

"Ще в першій книзі В. Мегре писав як Анастасія рекомендувала здійснювати ранішні та вечірні процедури. Хто забув, перечитайте ще. Митися простій водою з додаванням декількох крапельок кропиви. Влітку пробував - відмінних запах і бадьорість з'являються. Для нашого способу життя проблема в тому, щоб застатися кропивою на цілий рік. Проте можна засушити і взимку робити настоянки. До речі, пити теж дуже смачно і корисно".

"Влітку я жила у батьків у селі. Ми з мамою перепробували багато способів миття. Можна брати будь-яку травичку і нею митися. Наприклад, подорожник, розім'яти його і втирати в тіло, потім змити. А можна й помідорами. Звичайно, щоб мити голову, потрібно зробити сік, а до соку я додавала 1 яйце. А ще ми з мамою ходили в лазню і крім звичайних вінників з дуба і берези використовували лопух і шавлію. А кропива справді дуже хороша рослина, у її відварі ми розпарювали ноги. Загалом, митися можна всім, що росте, хоча б і сливою".

"Ми в лазні паримосся сосновими вітками, всім подобається; їх можна знайти у будь-який час року і немає необхідності запарювати". (Люба Косякова)

Матеріал підготував Вячеслав Богданов
E-mail: vyacheslav_bgd@mail.ru, 24.04.06 р.

ЖИЗНЬ

*Как просто и как сложно
И как прекрасно жить!
На синем небе звезды,
На синем море штиль,
Бежит лучи рассвета,*

*Ныряя в облака,
Их музыкой согреета
Небесная река,
Плывут к восходу звезды,
Чтоб Солнце воскресить,*

*Как сложно и как просто
И как прекрасно жить!*

Анастасія Боковець,
м. Запоріжжя.

Реєстрація народження дитини, народженої вдома

Багато батьків хвилює питання "Як зареєструвати народження своєї дитини, яка народилася вдома?" Цю це Ви можете прочитати в даній статті.

Реєстрація народження дитини, народженої поза лікувальною установою.

У законодавстві України питання реєстрації народження дитини, яка народилася поза лікувальною установою, більш менш врегульоване.

Кожна бажанча сімейна пара може спокійно і упевнено народжувати свою дитину вдома, без переживань, як же потім зареєструвати її народження.

Народжуйте дитину вдома, якщо ви до цього готові, зокрема внутрішньо, і впевнені у собі. Ви можете народжувати як під наглядом лікаря (акушера), якому довіряєте, так і без нього, як з підтримкою духовної акушерки, так і самотійно. Тільки від вас, вашого внутрішнього стану, упевненості залежить як пройде процес

ваших пологів, як з'явиться на світ ваша дитина.

Народження дитини - це не хвороба, а перехід дитини з одного стану в інший. Пологи - це велике таїнство в житті сімейної пари, до того ж, воно є інтимним моментом у кожній сім'ї, як і саме зачаття дитини.

Порядок реєстрації народження дитини, народженої поза лікувальною установою, передбачений Наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28.10.96 р. № 331 "Про внесення доповнень до наказу МОЗ України від 03.07.95 № 124 "Про вдосконалення медичної документації, яка засвідчує випадки народження і смерті" та змін до Інструкції про порядок заповнення та видачі медичного свідоцтва про народження" (прим.: наводиться не повний зміст цього Наказу).

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАКАЗ (ВИТЯГИ)

№ 331 від 28.10.96
м. Київ

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
18 грудня 1996 р. за № 721/1746

Про внесення доповнень до наказу МОЗ України від 03.07.95 № 124 "Про вдосконалення медичної документації, яка засвідчує випадки народження і смерті" та змін до Інструкції про порядок заповнення та видачі медичного свідоцтва про народження

У зв'язку з тим, що серед населення України почастишали випадки народження дитини поза лікувальним закладом без надання медичної допомоги, НАКАЗУЮ:

1. Внести до наказу МОЗ України від 03.07.95 № 124 "Про вдосконалення медичної документації, яка засвідчує випадки народження і смерті" такі доповнення:

1.1. Пункт 1 доповнити словами та цифрами "медичну довідку про перебування дитини під наглядом лікувального закладу (ф. № 103-1/о-96)" (додається).

2. Внести до Інструкції про порядок заповнення та видачі медичного свідоцтва про народження, яка затверджена наказом МОЗ України від 03.07.95 № 124, такі зміни:

абзац другий пункту 3 розділу I викласти в такій редакції:

"У виняткових випадках у разі народження дитини вдома чи іншому місці без надання медичної допомоги реєстрація народження дитини проводиться органами реєстрації актів громадянського стану. Факт народження дитини в таких випадках підтверджується підписами двох свідків, а також медичною довідкою про перебування дитини під наглядом лікувального закладу (ф. № 103-1/о-96)."

Міністр А.М.Сердюк

Затверджено наказом МОЗ України від 28.10.96 № 331

Корінець медичної довідки №

про перебування дитини під наглядом лікувального закладу до форми № 103-1/696

- Прізвище, ім'я, по батькові новонародженого _____
- Дата взяття на облік дитини _____
- Рік, місяць, дата народження (зі слів матері) _____
- Стать: хлопчик, дівчинка (підкреслити). _____
- Прізвище, ім'я, по батькові матері _____
- Медичну довідку видав: лікар _____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Підпис того, хто одержує довідку _____

Дата видачі "___" _____ 199__ р.

лінія відрізу _____

Міністерство охорони
здоров'я України
Найменування закладу
Ідентифікаційний код
за ЄДРПОУ _____

Код форми за УКУД _____
Медична документація
Форма N 103-1/о-96
Затверджена наказом МОЗ
України від 28.10.96 р.
№ 331

Медична довідка №*

* Медична довідка видається у випадку народження дитини поза лікувальним закладом без надання медичної допомоги.

- Прізвище, ім'я, по батькові новонародженого _____
- Дата взяття на облік дитини _____
- Рік, місяць, дата народження (зі слів матері) _____
- Стать: хлопчик, дівчинка (підкреслити). _____
- Вага _____ при взятті на облік, довжина тіла _____.
- Прізвище, ім'я, по батькові матері _____
- Адреса (місце проживання матері): республіка _____
область _____, район _____,
місто (село) _____, вулиця _____,
будинок _____, кв. N _____.
- Адреса жіночої консультації, в якій жінка знаходилась під
наглядом _____
- Дата взяття на облік в жіночій консультації _____
термін вагітності _____.
- Передбачений термін пологів _____.
Дата видачі довідки "___" _____ 199__ р.
Печатка _____ Лікар _____
(прізвище, ім'я, по батькові)
Керівник закладу _____

Народження дитини є актом цивільного стану, який вважається здійсненим у момент появи дитини на світ (по законодавству України). Згідно зі статтею 144 Сімейного кодексу України, що вступає в дію з 01.01.2004 р. (надалі - СКУ) батьки зобов'язані невідкладно чи не пізніше одного місяця від дня народження дитини зареєструвати її народження у державному органі реєстрації актів цивільного стану (РАЦС).

Невиконання цього обов'язку батьками є підставою для покладення на них відповідальності, встановленої законом. Відповідно до статті 212-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення, несвоєчасна без поважної причини реєстрація батьками народження дитини в державних органах РАЦС тягне за собою накладання штрафу від одного до трьох неоподаткованих мінімумів доходів громадян (станом на 25.03.06 р. - це від 17 до 51 грн.).

Якщо вам будуть відмовляти в реєстрації народження дитини, народженої поза лікувальною установою, то ви сміливо можете показати у РАЦСі Наказ МОЗ України від 28.10.06 р. № 331. В крайньому випадку, можна буде сказати, "що якщо не захочуть зареєструвати народження дитини (що мало ймовірно), то вам доведеться звернутися до суду за захистом конституційного права вашої дитини бути громадянином України. Оскільки Свідоцтво про народження є правостановлюючим документом громадянства України і отримання паспорта громадянина України".

Своєчасна і повна реєстрація народження дітей здійснюється як в інтересах держави, так і з метою охорони особистих і майнових прав громадян (наприклад, це можна використовувати для офіційної передачі у спадщину своїм дітям родового помістя).

Своєчасній реєстрації народження сприяють такі форми і методи роботи відділу РАЦС як робота постійно діючих консультативних пунктів у відділі та жіночій консультації.

У частині другій статті 144 СКУ наведено перелік осіб, які можуть подати заяву про реєстрацію народження дитини, якщо цього не можуть зробити батьки. Це родичі, інші особи, уповноважені представити закладу охорони здоров'я, в якому народилася дитина або в якому на цей час вона перебуває. Тому, замість батьків, що недавно народили дитину, їхні родичі або інші особи можуть зареєструвати народження.

Реєстрація народження проводиться за місцем народження дитини або за місцем проживання. Реєстрація народження дитини засвідчується Свідоцтвом про народження. Воно індивідуалізує людину. І в цьому правостановлююче значення свідоцтва.

Згідно з частиною 3 ст. 144 СКУ реєстрація народження дитини провадиться державним органом РАЦСу з одночасним визначенням її походження та присвоєнням прізвища, імені та по батькові.

Статтями 145-147 СКУ встановлено порядок визначення прізвища, імені та по-батькові дитини.

Досвід з реєстрації народження дитини, народженої вдома.

Ось досвід декількох людей з реєстрації своєї дитини народженої вдома (якщо з'являється питання, дзвоніть за моб. 8-067-699-66-68).

Щоб зареєструвати в РАЦСі (державному органі реєстрації актів цивільного стану) дитину, яка народжена вдома, потрібно:

- отримати довідку з дитячої поліклініки за місцем проживання, яка видається дітям, народженим не в пологовому будинку (форму про перебування дитини під наглядом лікувальної установи узяти в поліклініці або знайти в Інтернеті) (прим.: міститься в цій статті).
- двох свідків, які підтвердять факт народження дитини (приходять в РАЦС і пишуть заяви) (прим.: досить двох свідків, які знали (бачили), що Ви були вагітні).
- своя власна заява (пишеться в РАЦСі).
- свій паспорт та паспорти свідків.

Порядок отримання медичної довідки про перебування дитини під наглядом лікувальної установи.

1. У перші декілька днів після народження дитини, викликаєте додому дитячого педіатра зі поліклініки свого району (або свого знайомого дитячого педіатра з будь-якої поліклініки).

Рекомендація з довіду. Краще викликати педіатра після того, як відпаде пуповина (для того, щоб уникнути можливих "причіпок" від лікаря). Або викликати педіатра на 7-9 день від народження, щоб менше турбувати дитину і маму, що народила.

2. Педіатр огляне дитину і складе відповідний акт. Дізнайтеся його робочий телефон і коли до нього можна прийти і отримати медичну довідку про перебування дитини під наглядом лікувальної установи.

3. До педіатра за довідкою може прийти будь-яка людина зі своїм паспортом, паспортом мами, що народила, шаблоном цієї довідки в двох екземплярах в друкарському вигляді (знайти в Інтернеті на сервері Верховної Ради України www.rada.kiev.ua з наступними реквізитами "Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 28.10.96 р. № 331"; або зробити ксерокопію цієї довідки з газети "Бути добру" № 6 від 2006 р.; або набрати на комп'ютері та роздрукувати), візьміть, про всяк випадок, копію самого

наказу МОЗ від 28.10.96 р. № 331 (не всі лікарі знають про цей наказ). Також потрібно узяти з собою "індивідуальну картку вагітної і породиллі" або "Обмінну картку" (якщо стояли на обліку в жіночій консультації). Коли у Вас є "Обмінна картка", оформлена належним чином (з підписом лікаря, печаткою або штампом), тоді можна легко (без довгих роз'яснень) отримати медичну довідку у педіатра.

Якщо на облік в жіночу консультацію не ставали, тоді необхідно після пологів (краще на 7-9 день) звернутися (викликати) до будь-якого гінеколога (краще до приватного), щоб він видав довідку, що Ви породили (народили недавно дитину). І з цією довідкою (разом з вищенаведеними документами) йти до дитячого педіатра в поліклініку.

Жінка, яка працює і офіційно оформлена на роботі, або навчається в університеті, вставши на облік в жіночу консультацію, має право на оформлення "декретної відпустки" і на виплату "декретної" допомоги.

Якщо Ви не стаєте на облік, тоді Вам не виплачується декретна допомога. І якщо Ви працюєте і не стаєте на облік, то декретна відпустка не надається і декретна допомога не виплачується. Але Ви маєте право на отримання одноразової допомоги по народженню дитини.

Надання відпустки у зв'язку з вагітністю, пологами і для догляду за дитиною передбачено у статті 179 Кодексу законів про працю України.

Стаття 179. Відпустки у зв'язку з вагітністю, пологами і для догляду за дитиною

На підставі медичного висновку жінкам надається оплачувана відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами тривалістю 70 календарних днів до пологів і 56 (у разі народження двох і більше дітей та у разі ускладнення пологів - 70) календарних днів після пологів, починаючи з дня пологів.

Тривалість відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами обчислюється сумарно і становить 126 календарних днів (140 календарних днів - у разі народження двох і більше дітей та у разі ускладнення пологів). Вона надається жінкам незалежно від кількості днів, фактично використаних до пологів.

За бажанням жінки їй надається відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку з виплатою за ці періоди допомоги відповідно до законодавства.

Підприємства, установи та організації за рахунок власних коштів можуть надавати жінкам частково оплачувану відпустку та відпустку без збереження заробітної плати для догляду за дитиною більшої тривалості.

Відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею віку трьох років не надається, якщо дитина перебуває на державному утриманні.

У разі, якщо дитина потребує домашнього догляду, жінці в обов'язковому порядку надається відпустка без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більш як до досягнення дитиною шестирічного віку.

Відпустки для догляду за дитиною, передбачені частинами третьою, четвертою та шостою цієї статті, можуть бути використані повністю або частинами також батьком дитини, бабою, дідом чи іншими родичами, які фактично доглядають за дитиною.

За бажанням жінки або осіб, зазначених у частині сьомій цієї статті, у період перебування їх у відпустці для догляду за дитиною вони можуть працювати на умовах неповного робочого часу або вдома. При цьому за ними зберігається право на одержання допомоги в період відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

4. У дитячій поліклініці на підставі паспорта, обмінної картки (або замість неї довідка від гінеколога про народження вами дитини) видають медичну довідку про перебування дитини під наглядом лікувальної установи, яка потрібна для реєстрації в РАЦСі народження дитини.

Якщо ви не вставали на облік в жіночій консультації і не зверталися до гінеколога, то можна спробувати сказати в дитячій поліклініці, що вам декретні не були потрібні, тому ви на облік не вставали, і тоді держава не платить вам відповідно "декретні".

Або може бути така ситуація через те, що ви стояли на обліку в одному місті, а приїхали народжувати в інше місто.

Відмова від щеплень для дитини.

Батьки можуть відмовитися од щеплень для їхньої дитини.

Про шкоду щеплень, їхні можливі наслідки для здоров'я дітей - це окрема тема. Про це можна прочитати в публікаціях Галини Червонської, Олександра Котока "Безжална імунізація" (прим.: сайт автора - <http://www.homeoint.org/kotok/>) тощо.

Коли батьки після народження дитини викличуть до себе дитячого педіатра, то він говоритиме про необхідність робити щеплення вашій дитині. Ви можете написати заяву, що відмовляєтеся од щеплень і береже на себе повну відповідальність за здоров'я дитини.

Окрім цього, якщо ви виїжджаєте в інше місто на постійне місце проживання, то можете і з цієї причини відмовитися од щеплень.

Взагалі, батьки можуть відмовитися од щеплень у будь-який момент, написавши відповідну заяву в дитячій поліклініці.

Ніхто не може Вас змусити зробити своїй дитині щеплення (в українському законодавстві немає такого обов'язку).

Проведення профілактичних щеплень передбачено в Законі України "Про захист населення від інфекційних хвороб" від 6 квітня 2000 року.

Стаття 12. Профілактичні щеплення

Частина 7. Повнолітнім дієздатним громадянам профілактичні щеплення проводяться **за їх згодою** після надання об'єктивної інформації про щеплення, наслідки відмови від них та можливі поствакцинальні ускладнення. Особам, які не досягли п'ятнадцятирічного віку чи визнані у встановленому законом порядку недієздатними, профілактичні щеплення проводяться **за згодою їх об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників**. Особам віком від п'ятнадцяти до вісімнадцяти років чи визнаним судом обмежено дієздатними профілактичні щеплення проводяться за їх згодою після надання об'єктивної інформації та за згодою об'єктивно інформованих батьків або інших законних представників цих осіб. **Якщо особа та (або) її законні представники відмовляються від обов'язкових профілактичних щеплень, лікар має право взяти у них відповідне письмове підтвердження, а в разі відмови дати таке підтвердження - засвідчити це актом у присутності свідків.**

Стаття 15. Запобігання інфекційним захворюванням у

дитячих закладах

Прийом дітей до виховних, навчальних, оздоровчих та інших дитячих закладів проводиться за наявності відповідної довідки закладу охорони здоров'я, в якому дитина перебуває під медичним наглядом. Довідка видається на підставі даних медичного огляду дитини, якщо відсутні медичні протипоказання для її перебування у цьому закладі, а також якщо їй проведено профілактичні щеплення згідно з календарем щеплень і вона не перебувала в контакті з хворими на інфекційні хвороби або бактеріоносіями.

Дітям, які не отримали профілактичних щеплень згідно з календарем щеплень, відвідування дитячих закладів не дозволяється. У разі якщо профілактичні щеплення дітям проведено з порушенням установлених строків у зв'язку з медичними протипоказаннями, при благополучній епідемічній ситуації за рішенням консиліуму відповідних лікарів вони можуть бути прийняті до відповідного дитячого закладу та відвідувати його.

Матеріал підготував Вячеслав Богданов
E-mail: vyacheslav_bgd@mail.ru, 17.04.06 р.

Необхідність юридичної реєстрації Рідної партії

Зараз закони у Верховній Раді Україні приймають політичні партії. І щоб прийняти законодавство про родові помістя, зокрема поправку в Конституції України, необхідно, щоб наша партія була представлена в Парламенті.

Навіть Анастасія передбачала цю ситуацію.

"— Коль нет по силе партии такой, чтоб родину для каждого могла законом узаконить, тогда создат такую партию необходимо.

— А кто её создаст?

— Тот, кто о доме сотворённом прочитает и осознает, что означает родина для каждого, для каждого живущего сегодня человека, и будущего всей Земли" (Глава "Уже сегодня каждый может строить дом", кн. 4 Владимира Мегре "Сотворение").

Чи варто сподіватися на інші політичні сили (партії), що вони приймуть ті закони, які ми хочемо, і приймуть їх у такому вигляді (змісті), який сприяє облаштуванню свого родового помістя?

Окрім цього, ситуація з наміром деяких сил побудувати в Україні, наприклад, сховища ядерних відходів (а на це потрібна згода ВР України), показує, що для реалізації і захисту інтересів людей, зокрема читачів книг В. Мегре, необхідно мати в Парламенті свою рідну партію.

Ситуації, які впливають на життя всіх людей України, і для яких необхідна згода Верховної Ради України, можуть бути різноманітні: починаючи від дозволу ввезення або заборони ввезення генмодифікованих продуктів харчування і їх насіння,

показ або заборона реклами алкогольних і тютюнових виробів, і продовжуючи взяттям або відмова від кредитів у інших держав (які самі по собі є безглуздими і такими, що вганяють в кабалу народ України).

Для того, щоб Рідна партія не була "паперовою", їй варто закликати людей до любові творіння: організація і проведення шлюбних зльотів, сімейних зльотів та інших заходів, спрямованих на відродження обрядів, свят, здатних відродити культуру пращурів і навіки у сім'ях зберігати любов.

А щоб Рідна партія не була або не стала заорганізованою (бюрократією) або демократичною, необхідно створити партію без владного центру (про що розповідав дідусь Анастасії).

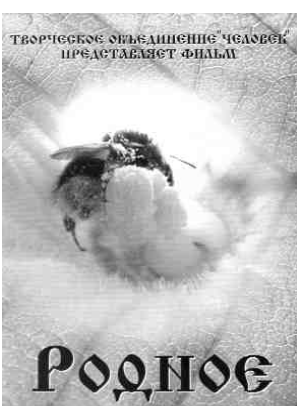
Крім того, чути заклики деяких людей, що потрібно терміново створювати свою партію. Що вже зараз потрібно збирати підписи на підтримку створення партії і її реєструвати. Якщо зараз цього не зробити, то потім буде мало чи не "апокаліпсис".

Поспішати з цією справою не варто, але і зволікати - теж. **Спочатку потрібно партію фактично створити, а потім вже юридично її зареєструвати.**

Ініціативна група по створенню Рідної партії.

Контакти: e-mail: info@ridnapartiya.org.ua. Докладнішу інформацію про Рідну партію, що створюється, можна отримати на сайті www.ridnapartiya.org.ua.

Документальний фільм про родові поселення "Родное" Владимирської області

Рідне... це щось близьке, добре, улюблене...

Цим світлим словом називається родові поселення, що у Владимирській області.

А зараз "Родное" - це ще і назва документального фільму, де у всій красі показано життя цього поселення.

Інтерв'ю з творцями родових помість, будівництво будинку з саману, екологічне землеробство, свято Землі в поселенні, пісні сонячних бардів - все це таке рідне і тепер таке близьке можна побачити у фільмі.

Фільм "Родное" розрахований для широкого кола глядачів (особливо для тих, хто не знайомий з ідеями з книг В. Мегре "Звенящие кедры России") і є візитівкою Нової Цивілізації!

Де можна знайти цей фільм?

В Україні: ІАЦ ЗКУ (тел. +38-050-968-02-09, e-mail: yarmarka@zku.org.ua), регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети "Бути добру".

У Росії: Москва - в клубах і куточках "Анастасії" на ВВЦ; поштою за адресою: anshadrov@yandex.ru.

Приємного перегляду!

Ініціативні групи по створенню родового поселення

Шукаємо людей, готових втілювати свої світлі думки і прагнення, - в реальність

Здрастуйте, дорогі друзі!

Ми, Сергій і Наташа, оформлюємо поле розміром майже 100 гектар біля міста Кременець на межі Тернопільської області України.

Поле вже багато років не спахувалося, там росте трава золотарник, що досягає у період цвітіння заввишки більше 1 метра. У цей час поле перетворюється на золотисте море.

Неподалік проходить регіональна дорога, захищена густою лісосмугою, межею поля проходить лінія електропередачі.

З іншого боку поле межує з сосновим лісом, в якому багато посадкового матеріалу, зокрема дика смородина і ялівець.

Сільська рада, на території якої знаходиться це чудове поле, дала угоду на його оренду строком на 49 років. Це таке підстраховування з їхнього боку. Якщо ми себе зарекомендуємо як добрососідські люди, то ніхто нам не перешкоджатиме перевести наші ділянки у власність під підсобне господарство, згідно із законодавством України. Поле належить до категорії земель запасу. Недавно ми вже отримали письмовий дозвіл на оформлення документації на оренду всього поля. Зараз вже передано старі плани на це поле в землевпорядкувальну організацію Тернополя для оцінки робіт і зазначення ціни на відведення землі, зйомку, картографічні та інші роботи.

Ми запрошуємо всіх бажаючих долучитися до висадки перших дерев вже цього року! Уже в серпні 2006 року ми маємо намір вибрати ділянку, що подобається, на полі розміром 1 гектар і висадити берізки по його межі!

Оренда оформлюватиметься на мене, оскільки це спрощує процес виготовлення документації, та поки більше і немає на когось... Однодумцям, які твердо мають намір розпочати облаштовувати своє помістя, видаватимуться договори на безкоштовну суборенду. І вже через декілька років кожен зможе перевести свої ділянки у власність для ведення підсобного господарства згідно із законом України про землю.

У нас вже є перші друзі-однодумці - Віталій і Яна. Приєднуйтеся!

Ми будемо раді відповіді на Ваші запитання!

Пишіть по електронній пошті: rachoks@mail.ru, шліть повідомлення: +38-095-500-65-00, або відправляйте листи за адресою: Рачок Наталя. До запитання. Головоштамт, 35000, Костопіль.

Давайте розпочнемо створювати Прекрасне на нашій Землі!

З повагою і побажаннями здійснення усіх Ваших світлих мрій!

Сергій і Наташа

Дружний колектив, що шириться, шукає майбутніх сусідів

Створюємо колектив однодумців, і коли він буде сформований, приступимо до пошуку і отримання землі. Ми ведемо активне життя: відвідуємо ботанічні сади, створюємо плани своїх родових помість, шукаємо половинки, вивчаємо взаємозв'язок рослин, весело разом проводимо свята.

На наш погляд, першочерговим, до отримання наділу землі для родового поселення, є згуртованість, розуміння і добрососідське спілкування.

Так само ми створили **детальний проект поселення**, який відображає наше бачення поселення. Він містить відповіді на поширені запитання: форма ділянок, розмір, створення суспільного центру, комунікації в поселенні, інфраструктура, школа тощо.

Якщо у Вас з'явилося бажання, творити, створювати родові помістя - ласкаво просимо до нашої групи. Будемо щасливі поділитися з Вами своїми знаннями, обмінятися досвідом, спільно втілювати загальну мрію і мрію кожного, і, звичайно ж, бути Вашими сусідами!

**Київська група
"Сотворение"**

тел. 8 050 462 34 51 Олександр
тел. 8 050 312 76 77 Тетяна

e-mail: sotvorenie2005@mail.ru
сайт: http://sotvorenie.kiev.ua

Ознайомитися з проектом поселення можна на сайті, загальних зустрічах або придбати у розповсюджувачів газети "Бути добру".

СМЫСЛ ЖИЗНИ

«В чем смысл жизни?» – я спросил ручей,
«Пою я песни, в этом – жизнь моя!»
«В чем смысл жизни?» – я траву спросил,
«Росту и зеленою я любя!»

«В чем смысл жизни?» – Солнце я спросил,
«Я люю Любовь, не требую награды!»
«В чем смысл жизни, Сердце, подскажи!» –
«Несу я Свет во все постылки дня!»

Анастасія Боковець, м. Запоріжжя.

Дорогі друзі
У регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети «Бути добру» Ви можете придбати загальноросійську газету «Родовая земля». Також, газету «Родовая земля» можна придбати через адресну підписку в редакції газети «Бути добру» (вартість підписки на 6 номерів – 21 грн., 12 номерів – 42 грн.).

Батьківщино моя - тебе народжу я Думкою!

Ессе-отклик на статтю Вячеслава Богданова «Чем важен образ (проект) родового поместья и поселения, и родовое поселение не только по названию, а и по сути» (в ней рассказывается о важности еще до получения земли создавать детальный проект своего родового поместья, таким образом творя сильный, яркий и четкий образ, который материализуется в жизни).

Після осіннього облому з "земельним питанням" я дуже сильно маявся (трохи запив), весь час маявся одним і тим же питанням: "Навіщо все це було? Чому після довгих і безплідних пошуків доля через цілу серію абсолютно незапланованих нами випадковостей раптом вивела нас на нашу землю?" Ми це дуже тонко і точно відчули: "Наша!" Ми бачили її кохану і реальну, ми торкалися до неї, ми сміялися як діти, і очі наші виблискували як в юності.

І чому в останню мить все раптом знову зависло. Навіть не в повітрі, а в каламутному і в язкомум тумані... Переживши бажання плюнути на все, "уколотися і впасти на дно колодязя" або "роздати всі борги і повіситися мовчки в сараї", переживши бурю обурення до чиновників всіх мастей, переживши бажання декого з них реально стерти в конкретний порошок, я, як мені тоді здавалося, від нічого тепер вже і робити, вийшов на сайт "Anastasia.ru" і почав досить детально вивчати, що тут відбувається.

І ось тут поступово почав робити украй несподіване для себе, неприємне і, дуже хотілося б, - помилкове відкриття. Я почав розуміти, що ідея Анастасії про створення родових помість потребує захисту не тільки (а може, і не стільки?) від чиновників, і тим більше не від криків "чорних ченців" масті некозиря (жерці перекутили колоду), але і від багатьох людей, що горять начебто бажанням створювати свої родові помістя. Зокрема, в певних аспектах, і від мене самого.

Не бажаючи миритися з таким відчуттям, я попросив знайомого психолога, що не читав книг В. Мегре і що байдуже ставиться до всіх наших ідей, вийти на сайт і висловити свою думку. Ось вона майже дослівно: "Невпевненість. Головне відчуття - невпевненість. Начебто люди горять бажанням будувати свої родові помістя, створювати родові поселення, але не до кінця упевнені в собі, у своїх силах. І ще. Начебто говорять про одне і те ж, а відчуття, немов би про дещо різне. Думки розбігаються". До речі, за подальшу об'єктивність психолога я вже не ручаюся: після відвідин сайту він серйозно узявся за "вивчення творчості цього самого В. Мегре". Але фраза "думки розбігаються". Я відчував, що усередині мене наростає могутнє душевне хвилювання. Я розумів: ще трохи і я усвідомлюю щось таке. За декілька хвилин до цього я, "повзаючи" по форуму, вигукнув у відповідь на чийсь лист: "Та як же ти зібрався майбутнє Росії облаштувати, якщо нещасний гектар не здатний спроєктувати прекрасним?!" Я навіть написав "швидко відповідь", але не відправив. Бо трохи пізніше, трохи пізніше я зрозумів: це я сам собі кричу. Це я сам намагаюся докричатися до самого себе. Не описати, яким мене струмом пройняло. "Розумник

хренів, розсудник дебільний, - це краще, що я адресував на свою адресу, "відходячи" після відкриття. - "Мудрєн батонний", як ти міг стільки років марнотратити найголовніше!"

Міра моєї дурості не піддавалася на той момент моєму вирахуванню. А справа ось у чому. Працюючи над проектом свого родового помістя, я досить детально продумав живопліт з урахуванням сторін світу і ходом руху сонця, досить детально продумав ставок: з острівцем посередині і ажурним містком на нього з берега (вже дуже хочеться погуляти по такому містку з коханою жінкою, постояти на нім, милуючись водою), проект лазні, а найважливішим чином (при аналізі) виявився проект будинку: я постійно щось добудовував, пристроював, прибирав, щось змінював у внутрішньому інтер'єрі і зовнішньому вигляді. Інше - стайня, сад, два городи (звичайний і експериментальний), місце випасу коней, місце косовиці для них трави і посадки вівса були накидані схематично, і фактично виглядали контурно-білою плямою.

Як і деякі інші, я міркував приблизно так: який сенс в проекті вимальовувати кружечки певних дерев, якісь породи люблять "вище-сухіще", якісь нижче-вологіше, знайдемо конкретну ділянку - на місці і визначимось. Але подібними міркуваннями я (тупо не підозрюючи про це) зраджував і самого себе, і ідею родового помістя, і Анастасію.

Адже тим самим я перекреслював не тільки якусь віру у власні сили, але й основний постулат Анастасії: Усьому початком є Думка! З думки почалося створення Всесвіту, Землі і Людини, з такої ж творчої думки повинно початися і створення кожною людиною своєї Батьківщини! Докази? А ось вони!

Доля, втомившись від моєї "твердолобості", піднесла мені не просто урок або сюрприз. Вона створила Диво. Реальне Диво в моєму реальному житті! А мені було потрібно цілих п'ять місяців, щоб усвідомити це. Відбулося таке: працюючи над проектом свого родового помістя, я мріяв (у бажаному сенсі): 1. Щоб ділянка була нерівною, мала і невелику піднесеність (горбик), і низину приблизно в середині для зручнішого пристрою ставка. 2. Щоб ділянка мала невеликий схил з півночі на південь, це дозволило б йому краще прогріватися в сонячні дні, а в дощ природним чином позбавлятися від надлишку вологи. 3. Працюючи з квадратною формою ділянки, я випробовував дискомфорт, квадрат як би замикав мою "горизонтальну" думку, залишаючи вільною лише "вертикаль", я відчував, що мені зручніше була б трапеція або ромб, але Анастасія намалювала "квадратики", і я наполегливо вписувався в "квадратик". 4. Яскравим бажанням дружини була

наявність в досяжній близькості великого водоймища (на човні поплавати, для краси і душевної насолоди). Причому, вона виросла недалеко від озера, і їй хотілося саме озеро, я виріс на березі ріки і віддав перевагу 6 річці. 5. Складаючи всякі бізнес-планчики для забезпечення життя в помісті, я мрійно міркував, що добре б не дуже близько, приблизно у кілометрі від помістя, мати яку-небудь жваву трасу. 6. Роздумуючи про передбачуване місце майбутнього помістя, я думав про свій рід, який жив на нашій землі десятки тисяч років, про тих предків, чії останки лежать на місці їх колишніх (наших - майбутніх?) родових помість. Я думав: добре б узяти таку землю, де лежать мої предки з моїм генетичним кодом. Але, будучи дуже прагматичним, я виразно розумів, що за відсутності реального для мене контакту з ними, з їх Духом, я навряд чи скільки-небудь про них згадуватиму. 7. Нічого не маючи проти родових поселень як таких, мені хотілося жити хай недалечко, але не в самому поселенні. (Якщо щиро: сильно напружують всякі статuti, програми розвитку і тощо. А "моїм суглобам важко жити по статутах"). 8. Розуміючи, що скупитися не варто, я все ж таки хотів, щоб землі було трохи більше, чим 1 га.

Так що ж все-таки сталося з нами у жовтні 2005 року?

Кінець жовтня, друга половина дня, ми їдемо на задньому сидінні легкової машини до чергового місця чергового "огляду". І фізично, і морально ми вже втомилися від безплідності наших пошуків. Пам'ять про три тижні пошуків, десятків бачених місць не може запропонувати нічого хорошого. Все - не те. Продавець на передньому сидінні читає лекцію "про красу місцевої природи, приголомшливе повітря, неймовірних розмірів риб, що водяться у місцевих водоймищах і т.д. і т.п.". Ми його не чуємо, наслушалися таких "лекцій" безліч, та й думки течуть у іншому напрямку: відпустка кінчається, нічого не знайшли, скоро на роботу, а отже... Нас в чергове мають за "багатих буратнів", до старості утомлених від міської суєти. Нам все одно.

Ми навіть не знаємо: куди ми їдемо, і що нам хочуть запропонувати. Випадковий, трохи з вулиці, чоловік, випадково, трохи краєм вуха, почувши розмову про один гектар, раптом енергійно запропонував: "Поїхали?!" Ще 15 хвилин тому він нічого не збирався продавати і зараз нервує, намагаючись вгадати: хау-мач? Скільки ми коштуємо? Він не може зрозуміти, чому у нас такі непідробно-байдужі обличчя. У мене майнула думка, що ми абсолютно марно забираємо у людини час. Як кажуть наші місцеві родичі: фіг зрозумієш, чого вам і треба. Ми як в юності тримаємося за руки і іноді, коли продавець зайве відчайдушно забріхується, розуміюче потискуємо один одному пальці.

Раптово машина із звичайної розбитої районної дороги виїжджає на широкий добротний асфальт з чіткою дорожньою розміткою. "Що це?" - зайве різко (через характер) запитує я. "Та це так", - втручається продавець. - Дорога тут. Траса Санкт-Петербург -

Київ, - чітко говорить водій. - Та воно так, - хвилюється продавець. - Тут і руху майже немає". Всупереч його заяві, нам раз у раз і стрічно, і попутно попадаються великовантажні фури з різними, у тому числі і з іноземними, номерами. Тисячі чому? спливають у мої свідомості, коли я згадую події того дня. Чому я хоч би внутрішньо не пожавився, побачивши трасу? Чому дозволив думці: "Траса? Траса це, взагалі-то, добре", мляво прошепестило повз свідомість? Через пару кілометрів ми з їхали на добротну ґрунтовку, трохи пізніше проїздили повз старе, заросле кущами сільське кладовище.

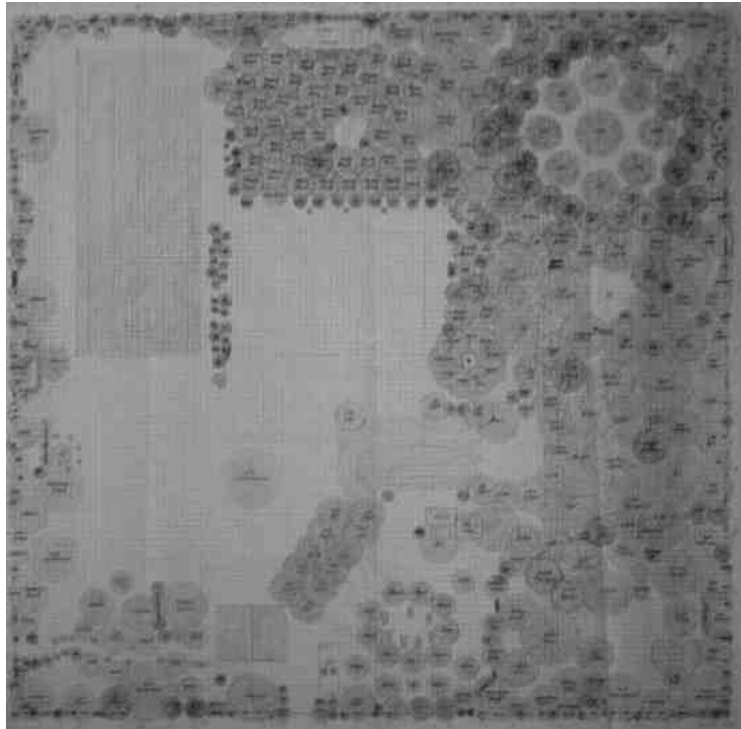
"Ось тобі і цілком реальне нагадування про предків" - мляво прошепестіла ще одна думка. Але це - квіточки. Рівно (!) через кілометр (по спідометру) ми зупинилися у якогось горба (!), горбика, піднесеності. "Ось ділянка, - за метушився продавець, - ось тут горб, його потім можна буде зрізати бульдозером - я домовлюся! - а зате з нього все видно. Як на долоньці!" Отож: 1. Ми зійшли на невеликий... горб. 2. З нього дійсно відкривався краєвид на велику (2 га) ділянку у формі... трапеції!

3. В середині ділянки візуально видно була невелика (2,5-3 сотки) западина, трава в якій зеленіла яскравіше, ніж скрізь. Перша ознака близької води підґрунтя. 4. Вся ділянка мала невеликий, але помітний охил з півночі на південь. 5. Від південної межі ділянки до горизонту розкинулося... озеро! 6. Уздовж західної межі текла невелика... річка! 7. Річка, впадаючи в озеро, розпадалася на два рукави, утворюючи невеликий... острівце! 8. Топографічне положення ділянки виключало можливість виникнення родового поселення ближче до нього, чим 800-1000 метрів. По рельєфу місцевості все, що може виникнути поряд з ділянкою, це ще два родові помістя. Враховуючи, що у нас двоє дорослих дітей... Залишається лише помріяти... Сказати чесно, якби хтось інший розповів мені цю історію, я б не відразу, не до кінця, а може, і взагалі не повірив би...

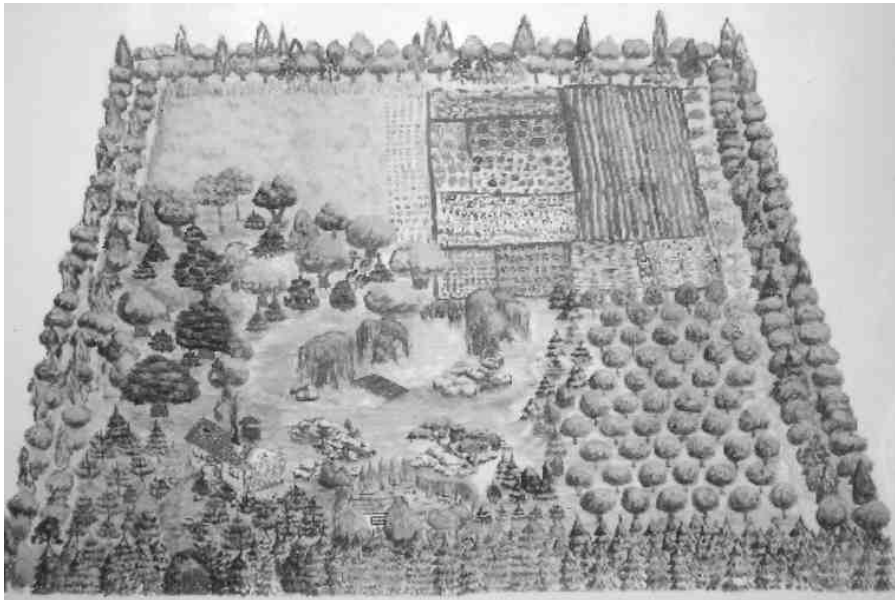
Аж надто абсолютні, дуже філігранно-точні виявилися усі збіги.

Адже навіть роздивляючись на власні очі, міряючи кроками, торкаючи руками реальне втілення всіх моїх бажань, я так і не зміг тоді до кінця усвідомити, що ж сталося.

Було тільки тверде відчуття, що пошуки землі закінчилися, і настає час інших турбот. Був і ще один сюжет: місцеві жителі не радили мені купувати саме цю ділянку, не схвалювали мій вибір, півтонами натякаючи, що це - "нехороше місце". Водили по

околицях, показуючи більш, на їх думку, кращі ділянки. Те, що місце вважається "нехорошим", я запідозрив під час перших же відвідин: на ділянці я знайшов велику сунічну галявину з величезною кількістю засохлих ягід (ніхто не приходив і не збирав), у південно-східному кутку ділянки під ноги раз у раз потрапляли гриби, від величезних і гнилих до молоденьких і міцненьких, і ще: з ділянки був досить зручний підхід (а за бажання, і під їзд) до озера, але ніяких слідів присутності там людини (навіть давніх) я не виявив. Трохи пізніше, звернувши увагу, що у жителів довколишнього села немає зі своїх ділянок виходів до озера, я запитав, як вони потрапляють на озеро. "Коли на човні, коли там..." - невизначений змах руки у протилежний від Горба бік. "А є тут поблизу зручний підхід до озера?" "Так це тут, - змах руки у бік Горба, - у вас (новини по селу розходяться швидко)" - "Ви ним користуєтесь?" - "Ні-ні, нам це (?) не треба". Все, що я зрозумів, намагаючись з'ясувати, чому Горб вважається "нехорошим": тут ніколи, ні у кого нічого не виходило. З чого я зробив висновок, що ця земля чекає конкретних людей, і по всьому виходило, що нас. Чому ж тоді все вийшло не так? Тепер я далекий від думки звинувачувати

конкретного чиновника з конкретним прізвищем. Незадовго до нас інша сім'я оформляла таку ж операцію. І ми, і вони знали, що є чиновник, який може "напаскудити". Проте перш ніж їхні документи потрапили до нього на стіл, він чи то захворів, чи то був вимушений кудись терміново виїхати. І та сім'я абсолютно спокійно отримала документи на право володіння землею.

Кажуть, що чиновник був дуже злий цим фактом, тому наші документи потрапили до нього вже під "подвійну роздачу". Роздумуючи над цим сюжетом, я раптом гостро усвідомив, що чиновники всіх рангів і мастей тут і зовсім не до чого, процес отримання або неотримання землі дуже плавно і точно керований зовсім іншими силами. І сили ці реагують не на "звання-погони", а на внутрішній стан конкретних людей. Готовий - отримай землю, не знаєш, де шукати - вона сама тебе знайде, не готовий - зачекай, ще раз все гарненько обдумай, бо.

Усьому початком є Думка. А отже, справа не в чиновниках і Президентів (їх послали - вони пішли), справа у кожному із нас, у готовності і здатності кожного з нас знайти Мрію, яка неминуче втілиться в Реальність.

І означає це, що абсолютно марно я атакую органи влади і президента листами, зверненнями і листівками, вигадую акції типу "Допоможемо Президентів!", по суті я граю в пінг-понг із кам'яною стіною, по суті я зізнаюся цим у безсиллі власної думки, відводжу свою думку від головного: від Сотворіння.

І абсолютно марно я намагаюся спокусити Президента можливістю стати "Великим реформатором": чи цей підпише указ, чи інший - це, звичайно, відобразиться в історії...

Але пройде зовсім небагато часу, і дедалі менше значення надаватиметься усяким папірцям, указикам і наказикам, навіть мерзотна примовка, можливо, зазвучить по іншому: "Без помістя ти - комашка, а з помістям - Людина!"

І взагалі не важливо: де розцвітає прекрасна яблунька вашого помістя: на конкретній ділянці або поки тільки у вашій свідомості, набагато важливіше: для чого вона розцвітає? Усьому початком є Думка! І знову повертаюся до хворобливого особистого запитання: навіщо все це було? Найлегшим

поясненням для моєї совісті було: ця конкретна ділянка землі все-таки не наша. Так само сказали нам і мої батьки: "Нічого страшного. Земля - вона жива, не далася, значить, не ваша, воно і на краще: намучилися би потім. Знайдете ще свою". Намагаючись утвердитися в цій добротній життєвій мудрості, я зіткнувся з тим, що Горб почав мені снитися. Це були різні сни: Горб снівся то повністю, то частково облаштованим, іноді я сидів на веранді вже побудованого будинку, милуючись заходом сонця, іноді чув у чагарниках дзвінкий дитячий сміх, іноді бачив дітей верхи на конях, а одного разу уві сні, зовсім вже ні до села, ні до міста, побачив на північно-східному розі Горба яскравий плакат: Увага! Небезпека! DANGER! На території родового помістя "Іринушка" мешкають тварини, птахи, комахи і рептилії, які можуть ненавмисне заподіяти вам якийсь збиток! Ці сни штовхали до дій, я готовий був зірватися серед зими, поїхати, домовитися, пробити, дати хабар, але щонайшвидше вирішити це питання. Проте всі попередні телефонні переговори, на відмінну від яскравих, кольорових снів, знову занурювали мене у в'язкий, невизначений туман, і я знову ні на що не міг зважитися. Дружина почала турбуватися за мою психіку (навіть, як на мене - небезпідставно) і проклинати "всю цю ситуацію". І одного разу, випивши горілки, я вирішив "посваритися" з Горбом. Я в думках "пояснив" йому, що мені боляче про нього думати, що через нього я пережив свого роду "смерть на злеті", що я потрапив у ситуацію, неначе біг на довгождане побачення з коханою жінкою, біг з квітами, подарунками, охоплений любов'ю, відчуттями, мріями, планами, а натикнувся на щось подібне до: "Г'яний лікар мені сказав: тебе більше немає! Пожежник видав мені довідку, що будинок твій згорів". Я попросив Горба "відв'язатися" від мене раз і назавжди. І днів через десять Горб знову насився мені. Я йшов по ньому, провалюючись по щиколотки у сирій хиткий пісок, навколо, скільки бачило око, був все той же сирій пісок. Нерухоме озеро відсвічувало чимось мертво-свинцевим, ніде

я не бачив ні травички, ні осоки, ні очерету. Голо і порожньо. "Та що тут таке сталося?" - болісно думалося уві сні. Куди поділися дерева? Кущі? Звідки тут стільки піску - суцільна пустеля". Рятівна думка, що це всього лише зима і сніг (адже я не бачив Горба взимку) болісно себе не виправдала. Я зачерпнув жменю піску: між пальцями струмували мляві сірі піщинки. "А як же село?" - стурбувався я уві сні і поліз на Горба. Село стояло так само, як запам'яталося мені з Горба: ті ж будинки, споруди, огорожі, але... Ні деревця, ні кущика - все до самого горизонту було затягнуте сірим піском. Наприкінці промайнула думка: ось так, напевно, виглядає пекло. І зовсім на вильоті сну: моє особисте пекло. Роздумуючи над цим сном, я зрозумів, що доля цього маленького шматочка моєї Батьківщини тепер, судячи з усього, залежить і від мене особисто. Враховуючи ситуацію, що склалася, - в першу чергу, від моєї думки. Адже у останні дні відпустки я мучився двома протилежними бажаннями: 1. Нічого більше не робити, спокійно виїхати до місця роботи, дочекатися остаточного оформлення документів, і вже після цього приступити до реалізації власне проекту. 2. Негайно поїхати на Горб і посадити там хоч декілька дерев. І коли серед пізньої незатишної осені раптом випав чудовий сонячний день, друге бажання перемогло. Це був один з найчудовіших і щасливіших днів у моєму житті... Навіть за бажання я його ніколи не забуду. Але там, на місцевості, раптом з'ясувалося ось що. Ми з дружиною, кажучи і мріючи начебто про одне, намислили собі дуже різні помістя. Займаючись проектом за принципом "кожному - своє": мені кедри - тобі квіточки, мені коней - тобі песика, мені овес - тобі огірки, кожний з нас мимоволі відвів під своє "поле діяльності" максимальну площу, залишивши іншому якийсь смутний мінімум, який, до того ж, за необхідності можна ще і урізувати: клумбою більше - клумбою менше. Втім, ці "білі плями" не давали підстави для конфлікту, оскільки доля піднесла нам майже 2 га, місце вистачало для всього, по суті, для втілення відразу двох проектів. Тому ми лише посміялися нашій обопільній жадібності. Але глибокий внутрішній конфлікт виник з приводу всього лише однієї лінії живоплоту по північній межі ділянки. За моїм проектом північ, частково північний схід і північний захід повинні бути закриті чотирма лініями дерев, перші дві з яких мали бути, як і в природі, з хвойних порід. Так, в першу лінію я збираюся посадити сосни, обравши їх по кутах для краси ялинами, між соснами з невеликим виступом вперед хочу посадити берези (вони швидше ростуть, удобрять землю, а коли почнуть заважати соснам, що розростатимуться, їх можна буде використовувати на дрова). До речі, "вписуючи" свій проект у родове поселення, я розумів, що моя північна межа, швидше за все, буде південною межею північного сусіда, і не дивлячись на прохід-проїзд в три-чотири метри, дерева, що розростаються, почнуть з часом кидати тінь на його південну лінію. Думка про те, що мої дерева, посаджені для радості і користі, можуть заподіяти комусь незручність, була неприємна, але будь-які спроби скоригувати проект викликали незадоволеність, втрачалася цілісність простору. На конкретній ділянці, Горбі, мої дерева не тільки нікому не заважали, але і з часом захистили б дорогу, що йшла в село, від зимових заметів. Цей дорозі я не надав ніякого значення, особливо тому, що північна межа є єдино "парадною" межею помістя. Річ у тому, що "парадний вигляд" на моїй внутрішній шкалі цінностей займає зовсім непарадне місце, про що, до речі, іноді натякають навіть і підлегли: мовляв, солідніше треба бути. Визначившись з межами, я сховавши компас, лопату, мотузку, збігав у найближчий

лісок, приніс звідти декілька молоденьких сосонок, почав їх висаджувати в лінію і натикнувся на незадоволене запитання дружини: що ти цим хочеш сказати? "Це - північ! Ділянка повинна бути максимально захищена від потоків повітря з цього напрямку!" "Це - парадна сторона! І тут повинно бути максимально красиво! Бузок і т.д. і т.п.!" Розуміючи, що суперечка ось-ось переросте у банальну лайку, ми припинили, але кожен (потім зізналися) подумав одне і те ж: "Базікай - не базікай, а буде по-моєму! І все!" Не знаю. Може, сама земля, відчувши, що може стати причиною розбрату між нами, "загальмувала" нас. Все ще сподіваюся, що не відвернулася (до цих пір не куплена - не продана), а саме "загальмувала".

Іноді думаючи, що без дружини мені буде набагато легше, простіше і спокійніше розробити проект і реалізувати його на практиці, я починав мислити "без неї", але дуже швидко (через пару годин) все ставало якимсь нудним і прісним.

Адже для кого і чого тоді, нехай йому грець, і старатися-то? До речі, наше внутрішнє протистояння за принципом: Буду я слухати усяке жіноче базікання! Сама по тайзі-то уміє ходити тільки носом мені в потилицю, де вже тут спостерігати, помічати, та аналізувати!" і - "Дай йому волю - все швиденько лісом засадить і в гамаку між соснами гойдатиметься - фіг куди дозвешся" закінчилося через три місяці досить і несподіваним децю кумедним чином. У мене закінчився термін посвідчення водія, я подав документи на обмін, мені сказали, що мої "права" залишити у черговій частині. Так вийшло, що зібрався я в міліцію вже надвечір, дружина пішла зі мною, прогулятися, заглянути у магазини, та і взагалі ми любимо ходити разом. У міліцію вона не пішла, залишилася на вулиці, а я через вечірні години затримався там хвилин на 15-20.

Коли вийшов, побачив, що дружина стоїть і відбиває шкарпеткою лівої ноги чіткий ритм - вірну ознаку сильної внутрішньої думки. Я відкрив було рота, щоб пояснити причину затримки, як вона раптом сказала: "Слухай! Адже ти це чудово придумав!" Приміряючи цю фразу до ступеня своєї винуватості, я знову відкрив рот, щоб пояснити про "незнайомого лейтенанта і знайомого майора", але вона знову сказала: "Ні! Слухай! Адже це дійсно буде класно і нетривіально виглядати!" Я мимоволі повернув голову у бік її погляду і побачив. Уздовж будівлі міліції в рівну шеренгу росли сосни. На відстані приблизно двох метрів одна від одної, майже однакові (близько 4 метрів) заввишки, вони мали чудовий вигляд на тлі зоряного неба. "Ну а я що тобі говорив?" - я мимоволі випростався.

До речі, я тут зловив себе на думці, що в той момент я перший раз в житті хай внутрішньо, але щиро сказав "рідній" міліції "спасибі".

Тепер ось залишилося вирішити питання з центральньо-парадним під'їздом до будинку. Дружина його мислить рівним і красивим, обрамленим блакитними ялинами, мені ж буде некомфортно, якщо з дороги буде проглядатися будинок, частина ділянки, і те, що там відбувається. Тому початок заїзду я мислю "кривим", таким, що закриває ділянку, а потім вже рівним і красивим, хоча б з блакитними, хоча б - з помаранчевими, але це вже деталі.

Проникнувшись думкою про її (Думку) силу, я у свій вихідний день вирішив присвятити декілька годин детальнішій розробці проекту. Сказати щиро, рішення було млявим і формальним. Цифра в 9 000 видів рослин була для мене так само далека, як і цифра в мільйон доларів, я задумався: "А чи є в моєму списку хоч би дев'яносто рослин?"

Начебто має бути. Сів і під цифрою один вивів "сосна". У дужках додав "звичайна". Мляво подумав: "голонасінна. Повернув голову і почав дивитися на сосну, що росте в 10 метрах від вікна моєї спальні. Жива самостійна істота. Росте собі. Живий природний механізм (або все-таки - істота?), що приносить суцільну користь і що не вимагає ніякого догляду. Потім раптом пригадався вірш, що осміює думку Бога. Вже не пам'ятаю ні сам вірш, ні автора, пам'ятаю лише приблизно такий рядок: "Ти обчислив усіх крил політ, бджіл рух, бабок і орлів". Прочитавши його колись давно, я подумав, що Бог дійсно дуже багато чудового продумав, але, напевно, далеко не все.

Ось, наприклад, дерева в лісі вмирають, падають, при падінні завдають шкоди іншим рослинам. Скільки разів мені доводилося в тайзі вивільняти з-під стовбурів, що впали, то берізку, то горобину, а то і зовсім невідомий мені кущик. Проте, постеживши потім в тайзі, я зрозумів, що це не зовсім так, а точніше, зовсім не так. Мої "вивільнення" були так чи інакше пов'язані з діяльністю людини, а в природних умовах все відбувається трішки по-іншому. Померши, дерево ще багато років продовжує стояти, за цей час його стовбур висихає і стає гранично легким. Вітром поступово обломлюються гілочки, в кінці залишається лише товсте голе суччя. Падає таке дерево, як правило, взимку, потім, коли тане сніг, плавно опускається на землю і спирається на ці суччя, що самі залишилися, тобто на мінімальні за площею точки опори. Коли стовбур остаточно лягає на землю, він вже суцільна перегнила труха, відмінне, до речі добриво.

Поки адміністрація нашого глухого, тупикового (кінчилася дорога - кінчилося селище), тайгового селища не порахувала мій город "самовільним захопленням землі" і "захаращеною територією", не приганяла бульдозер з ордою таджиків, які дійсно без всяких "лапок" створили там захаращену територію, а рюкзаком носив з тайги цю труху. Тобто і після смерті дерева прагнуть принести якомога менше шкоди і якомога більше користі. Так ось ти яка. Сосна звичайна, вічно-зелена, хвойна, голонасінна. Ти, напевно, і знати не знаєш, що люди тебе називають "звичайною і голонасінною". Та і навіть тобі це знати? Ти живеш своїм унікальним життям, і кожною хвійкою, кожною крапелькою смоли, шматочком кори прагнеш виконати своє призначення: служити людям. А ми, люди, байдуже ковзаємо по тобі поглядом, часто вважаємо, що всі сосни однакові (на одне обличчя), при щонайменшій підозрі, що це сосна (сосни) можуть перешкодити якимсь нашим планам - валимо, рубаємо, вбиваємо. Ось і на сосні, що росте

за моїм вікном, є шрам уже від моєї діяльності. Закріпивши на ній петлю для білизняного мотузка, я "трішки забув", що вона жива, вона росте, і стовбур її буде з роками товщати. Спохопився, коли петля вже врізалася в тіло дерева майже на міліметр. Я розумів, що складання списку і підрахунок рослин, доступних моєму розуму, відкладається, думка, захопившись, вже мчала до Горба, до його живих нерівностей, травичок, кущиків, дерев.

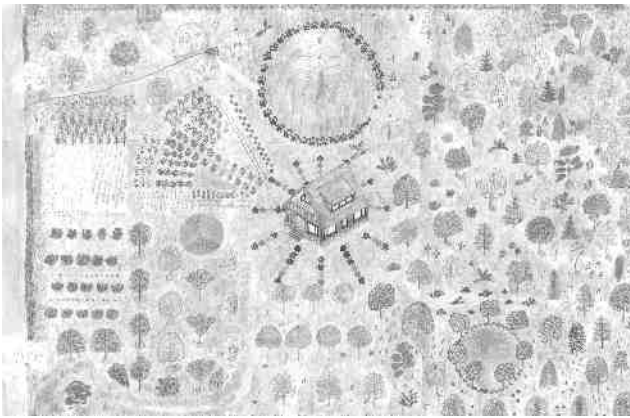
Майже добу я не міг зупинитися, думка, що припала до Горба, ніяк не бажала з ним розлучатися. А коли я все ж таки трішки поспав, то прокинувся таким бадьорим, сповненим таких радісних відчуттів, немов справді створив щось реальне.

Дружина навіть зазначила: дивися, тобі так сподобається жити у вигаданому світі, що потім і за лопату лінки буде братися.

Знову і знову повертаюся я до тієї основної думки, з якою і почав писати начебто коментар до статті Вячеслава Богданова, а написав уже... і сам не зрозумів що. Тому, користуючись прийомом Михайла Задорнова, назву це "есе", все одно мало хто знає, що це взагалі таке.

Основна думка: нову цивілізацію не можна створити старими методами. Помилка образного періоду, про яку так багато говорять, безумовно, має своє віддзеркалення в цих методах, а отже, їх використання призведе лише до зовнішніх змін за принципом:

"потрібне брехні новий вигляд". І не варто шукати провини у затримці створення родових помість і поселень у "злих підступах ворогів" і вже тим більше в державі, точніше, в касті чиновників на чолі з "господарем". Тут кожному необхідно добре подумати і про себе, і про свою сім'ю, і про своє помістя, в якому реально захочеться Жити. А каста чиновників поводить логічно, абсолютно відповідаючи тим принципам, які закладені в її сутнісному форматі. Адже головною особистою метою життя чиновника неминуче стає "висота" досягнутого "крісла", що відкриває доступ до визначеного для цієї висоти "сектору влади" і "сектору кормушки". А перші два закони збереження і розвитку (підняття?) цієї висоти дуже прості: 1. Не треба робити різких рухів (не робив - не винен). 2. Безкарна лише та ініціатива, що надходить "зверху". І не варто думати, що чиновники - це якісь особливо погані люди, просто, потрапивши в жорстко сконструйовану систему, вони або підкоряються їй, або вилітають з неї. Я особисто знаю людей, які прагнули робити кар'єру, наївно сповнившись "благими намірами". Одні з них до цих пір, тереляючи горілчану пробку, намагаються зрозуміти, як же вони вилетіли, вони ж так старалися (а кому це треба?), інші дуже швидко і чітко змінили в голові пріоритети: спочатку кар'єра, а вже потім, за можливості, і благі наміри. Тому наївно чекати від чиновників хоча б чогось зрозумілого, поки не визначиться по даній темі Президент (господар). Вони мовчали і мовчатимуть, навіть ті з них, хто вже сам собі будує родові помістя, і не віллу з ландшафтним дизайном, а саме родові помістя. Невипадково й Анастасія чітко визначила послідовність подій: спочатку - Указ ("господар" визначився!), підтримка Указу Думою (а куди ж ми проти "господаря?") і т.д., і т.п. Я впевнений: коли це

станеться, ми просто "задовбемося" вислуховувати від чиновників різного рангу про "прекрасні перспективи родових помість". А "тиша" Президента, як я тепер чітко відчуваю, визначається "тишею" наших з вами сердець.

Уявіть собі: жінка народила дитину - чудового, здорового, життєрадісного малюка. І раптом відносить його в дальню кімнату або комору, кидає його там і заявляє: **ось отримаю офіційний документ, "свідоцтво про народження", ось тоді і дитиною займатимуся, годуватиму, поїтиму, виховуватиму. Абсурд?** Але коли ми починаємо міркувати вищевикладеним чином, то чи не потрапляємо в таку ж точно зону абсурду? Адже Рідну партію реально створили своїм коротким діалогом двоє людей: В. Мегре і дідуся Анастасії. Читаючи його (відтворюю недослівно): "Тоді я і буду єдиним членом такої партії", - в серцях вигукнув В. Мегре. - "Чому ж один, Володимире?", - запитав дідусь. - "Мене теж запишуй, нас двоє буде". - "Ось уже фігушки вам, хлопці, - абсолютно щиро вигукнув я. - Нас троє буде, мене теж пишуть!" Я упевнений, що читачів, що вигукнули за сенсом те ж саме, вже близько півмільйона і з кожним днем стає все більше.

І тепер кожному з нас треба добре подумати, як уникнути перетворення Рідної партії на чергову КПРС або (що по суті одне і те ж) "Єдину Росію". Прихильникам швидкої "формалізації процесу" я лише дозволю собі нагадати, що партія більшовиків теж не мала офіційної реєстрації в державних органах Царської Росії, ну хіба що в органах "таємної поліції", але це, без будь-яких сумнівів, стосується і нас теж. До того ж, система обов'язково підсовуватиме своїх людей для "організації, формалізації і очолювання процесу", і знову ж таки, хочемо ми цього чи ні, на сьогодні, єдино реальною знаковою системою розпізнавання "свій-чужий" є особистий проект свого родового помістя кожної конкретної людини.

Якщо людина, захламуючись, міркує про партію, а про своє помістя може промимрити лише декілька загальних виразів або казенно відрепортувати кимось заготовлений текст, то і розмовляти з ним поки що немає про що. Хай підросте поки в своїй свідомості. А у міру втілення проектів на практиці, ця система із знакової стане цілком упредметненою, доступною і зрозумілою навіть дитині. А поспішність просування партії поперед всього іншого якраз і таїть у собі реальну небезпеку підміни. Не до вічності спрямуються думки людей. Але дідусь Анастасії, будучи жерцем, передбачив всі нюанси. Ось його прості, на перший погляд, слова: "А так і назвати - Рідна партія". Простий начебто ланцюжок: Родове Помістя, Родове Поселення, Рідна Партія, де головне, на мій погляд, все-таки Родове Помістя...

І ось ще яке питання не йде у мене з думок: "Чи може помістя дати майбутній дитині три плани буття, необхідних йому для щастя, якщо саме в собі не буде їх мати?"

А перший з них - Думка. У кожному конкретному випадку - думка конкретних людей. А скільки разів я здригався, зачувши від "продвинutih" начебто людей, міркування про те, що якщо гектар засадити картоплею (вівсом, люцерною) або здати його в оренду, то вже непоганий "приварок". А особисто мені глибоко в душу запали чудові слова Марини Ляміної: "Батьківщину не орють, її, перш за

все, люблять". І я б не хотів уподібнитися тим "полум'яним революціонерам", що, ледве прочитавши книги, подалися на "місцевість", зуміли оформити землю, але "скисли", зіштовхнувшись з першими ж труднощами (забули про яри): "пиво-шашлик кінчилися, риба не клює, тут дощ зарядив, машина забарахлила і т.д., і т.п.". Тепер ці люди одні з найстійкіших супротивників ідей Анастасії (не вийшло у нас - не вийде ні у кого!). Розмірковуючи над появою в нашому суспільстві таких людей, я пригадав розповідь Анастасії про солдата, який пішов мінним полем і вибухнув, але тим самим показав іншим, що не треба туди йти. Порівняно недавно (а здається - у минулому житті) я розмовляв з однією жінкою, і вона раптом охнула: "А знаєте, я вже півтора роки як оформила землю, а у мене до цих пір немає такого докладного плану, як у вас. Так, копаюся потихеньку".

Недавна я був знайомий з творчістю В. Мегре винятково по його книгах, і дуже бурчав на нього за те, що він дає замало інформації, особливо про рослини. Я був упевнений, що Анастасія, сприймаючи рослини як живих і з дитинства знайомих друзів, дуже багато розповідає йому про них, але він, будучи захопленим філософіями, науками, релігіями і політикою, пропускає все це "повз вуха", згадуючи про рослини, тільки коли необхідно підкреслити яку-небудь "концепцію". А недавно ознайомившись із стенограмами деяких його виступів, я зрозумів, що насправді Володимир Миколайович і розуміє, і відчуває, і знає значно більше, чим розповідає про це в своїх книгах. І пояснення цьому надзвичайно прості: він дійсно вважає нас, читачів, за своїх друзів й однодумців, а не за учнів, адептів або кимось ще. Думаю, що так само сприймає нас і Анастасія, створюючи образ прекрасного майбутнього нашої країни, вона залишила "білі плями" - наші з вами родові помістя.

І дійсно, працюючи над проектом, я відчуваю це як дуже особисте, в чомусь навіть сокровенне, а в чомусь і інтимне, до чого не хотілося б допустити дотику хай найдоброчливішого, але чужого погляду. Дуже доречно тут аналогія оригінал-копія, нав'язана живописом. Я відразу пригадав, що художники навіть з категорії "мазил" ("Слава КПРС!" - "Прохід заборонено!"), у хвилини одкровення показували мені в кутках своїх майстерень приготівані (або розпочаті) полотна для "великої історичної речі". Не дивлячись ні на що, в душі кожного з них живе мрія про дійсно велике сотворіння.

Сьогодні доля надала кожному з нас унікальний шанс: отримати таке полотно і створити на нім живу частинку Вічності.

І неважливо, що хтось ще тільки намічає контури свого помістя, хтось вимальовував деталі, а хтось вже милується набубнявленими бруньками підрастаючих дерев, адже кожен живий образ, народжений спочатку думкою, неминуче "проростає" у Вічність, примикаючи там до найпрекраснішого зі всіх, єдиного і вічного Поселення Роду Людського. Ось і я для себе вирішив: "Для зупинки немає причин! Іду. Ковзаючи. Адже в світі немає таких вершин, що зійти на них не можна".

Тому радісного всім Сотворіння, дорогі друзі!
З повагою, *Сергій Звонів, 07.04.2006 р., Хант-Мансійський Автономний Округ.*

Друкується у скороченому вигляді. Повний текст статті читайте на сайті www.gazeta.zku.org.ua.

Малюнки помість і фрагменти проекту помістя узяті з інтернету.

Інформаційно-аналітичний центр «Дзвенячі кедри України»

Інформаційно-аналітичний центр (ІАЦ) - це співтворче об'єднання читачів книг В. Мегре.

Мета інформаційно-аналітичного центру - розвиток руху читачів книг В. Мегре у різних сферах. Одне з основних завдань ІАЦ - інформаційна підтримка існуючих поселенців і людей, які збираються ними статі, тобто майбутніх творців родових помість.

Налагодження інформаційного обміну між регіонами, читацькими клубами, родовими поселеннями, "рідними" людьми, організаціями, що підтримують ідею про родові помістя.

Напрями діяльності інформаційно-аналітичного центру

Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців).

Сприяння налагодженню зв'язків серед руху читачів: з регіонами, читацькими клубами, родовими поселеннями, "рідними" людьми, організаціями, що підтримують ідею про родові помістя.

Родова енциклопедія.

Співтворче формування бази даних з цінною інформацією. Тематична структуризація матеріалу, відвертість і доступність інформації.

Просвітницька і репортерська діяльність.

Освітлення всіх значних українських подій і важливих міжнародних. Створення фото- і відеорепортажів.

Новини, вісті з регіонів України, інформація про зустрічі, заходи (концерти, свята, фестивали, зустрічі друзів, читацькі конференції, шлюбні зльоти, сімейні зльоти).

Студія.

Зйомки фільмів. Створення фотогалерей і відеодисків, корисних для людей.

Інтернет-сайт.

Співтворче формування бази даних "Родова енциклопедія". Таким чином, кожна людина може взяти участь у співтворчому процесі додавання інформації, її

практичного розташування, організацію зручного пошуку матеріалів з необхідної тематики. Створити і радіти, що його праця не даремна - нею користуються багато людей.

Розміщення на сайті звітів про події, оголошень, аналітичних записок, книг, фотографій, аудіо- і відеозаписів і безліч іншої інформації.

Видавництво.

Друкування книг, брошур, альманахів, поетичних збірок, казок.

Академія родових помість.

Сприяння організації в Україні академії, що сприятиме визнанню на державному рівні ідеї родового помістя, проведенню тематичних конференцій, навчальних курсів, лекцій, обміну практичним досвідом.

Ярмарок.

Сприяння реалізації виробів, створених у родових помістях: вишиті з любов'ю сорочки, сувеніри, що красиві і дарують тепло, і сприяння розповсюдженню іншої продукції, пов'язаної з рухом читачів книг В. Мегре (у тому числі і пересилка поштою).

Переклад книг.

Сприяння перекладу книг В. Мегре та іншої літератури на українську мову.

ІАЦ "Дзвенячі кедри України" (оглядова стаття, продовження)

Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців)

Одним з напрямів діяльності ІАЦ ЗКУ є створення бази даних контактної інформації руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців). Сприяння налагодженню зв'язків серед руху читачів: з регіонами, читацькими клубами, родовими поселеннями, "рідними" людьми, організаціями, що підтримують ідею про родові помістя.

Для багатьох людей є актуальним питання, де знайти однодумців у себе в регіоні. Створюючи базу даних за контактною інформацією, ми допоможемо один одному в цьому.

У контактній інформації руху читачів книг В. Мегре міститиметься така інформація:

1. **Читацькі клуби (загальні зустрічі):** місцезнаходження (адреса); телефон, e-mail клубу читачів книг В. Мегре (контактної особи); місце і час загальних зустрічей однодумців тощо.

2. **Ініціативні групи по створенню родового поселення (землі поки немає або в процесі отримання):** місце зустрічі групи; телефон, e-mail контактної особи; передбачуване (або конкретне) місцезнаходження землі для створення поселення; посилання на сайт групи, проект поселення; основний виклад змісту проекту поселення (на скільки сімей розраховано поселення, який передбачається суспільний центр, наявність або відсутність комунікацій, розташування ділянок, доріг, проходів тощо).

3. **Формуючі родові поселення (запрошення у**

поселення сусідів: частина людей оформили землю, є вільні ділянки): місцезнаходження землі, де створюється поселення (адреса, ландшафт місцевості, зокрема інформація про рельєф, ґрунт, воду, рослинність, наявність або відсутність комунікацій, транспортне сполучення тощо); телефон, e-mail контактної особи; посилання на сайт групи, проект поселення; родові поселення створюються окремо від населеного пункту або при існуючому населеному пункті, на основі викуплених будинків з прилеглою землею; основний виклад змісту проекту поселення (на скільки сімей розраховано поселення, який передбачається суспільний центр, наявність або відсутність комунікацій, розташування ділянок, доріг, проходів тощо); що вже створене в поселенні (наприклад, дороги, суспільний центр тощо); яка планується або проводиться спільна діяльність сусідів; кількість вільних (або можливих) ділянок для облаштування родового помістя тощо.

4. **Існуючі родові поселення (поселення, що вже сформувалися, - немає можливості для розширення поселення):** місцезнаходження помістя або поселення (адреса, ландшафт місцевості, зокрема інформація про рельєф, ґрунт, воду, рослинність, наявність або відсутність комунікацій, транспортне сполучення тощо); телефон, e-mail контактної особи; посилання на сайт поселення, проект поселення; поселення створене окремо від населеного пункту або при існуючому населеному пункті, на основі викуплених будинків з прилеглою землею; основний виклад змісту проекту поселення (на скільки сімей

розраховано поселення, який передбачається суспільний центр, наявність або відсутність комунікацій, розташування ділянок, доріг, проходів тощо); що вже створене в поселенні (наприклад, дороги, суспільний центр тощо); яка проводиться або планується спільна діяльність сусідів; чи, можливо, в майбутньому розширення поселення тощо.

5. Формуючі і існуючі родові поселення не для публічного освітлення (контакти однодумців, які не хочуть поки про себе заявляти; такі дані не друкуються у відкритому вигляді, а надаються при безпосередньому спілкуванні однодумцям).

6. Організації, що підтримують ідею про родові помістя (громадські організації, політичні партії, установи, підприємства і інші організації (юридичні особи): місцезнаходження (адреса); телефон, e-mail організації (контактної особи); сфера діяльності (чим займається); що може запропонувати (чим може бути корисна або чого потребує організація, пропозиції тощо) тощо.

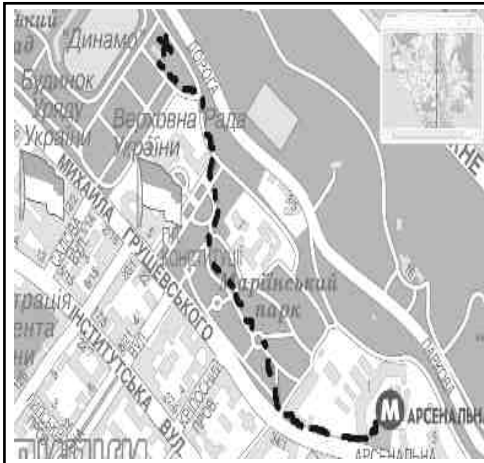
Надсилайте інформацію на e-mail: info_gp@zku.org.ua або повідомляйте по телефону: 8-068-707-26-21 (Дмитро Смаль).

Також, ви можете самостійно розмістити інформацію на форумі сайту www.zku.org.ua у розділі "Контактна інформація руху читачів книг В. Мегре (пошук однодумців)".

Розміщена вами інформація на форумі, прислана на e-mail або повідомлена по телефону буде систематизуватися в ІАЦ ЗКУ і розміщуватися на сайті www.zku.org.ua у впорядкованому вигляді. Окрім цього, інформація щодо читацьких клубів, родових поселень, в які запрошуються сусіди, розміщуватиметься в газеті "Бути добру" та інших друкарських виданнях.

У разі зміни контактної інформації, прохання повідомляти про це за вищеназваними координатами.

Читацькі клуби (загальні зустрічі)

Загальні зустрічі в Києві

У весняно-осінній період загальні зустрічі відбуваються щовівторка з **18.30** на льотному концертному майданчику "Ракушка" Маріїнського парку (знаходиться за Маріїнським палацом).

Добиратися: від метро "Арсенальна" пройти 7 хвилин пішки Маріїнським парком.

Міжрегіональний суспільний клуб читачів Анастасії "Любо-Истоки" (www.luboistok.org.ua)

м. Луганськ, вул. Ліньова, 85 (Будинок Природи). Контакти: д. 8(0642) 41-78-84 (Людмила), р. 95-52-89 (Наташа). Загальні зустрічі в клубі щосереди з 17.30.

Читацькі клуби Луганської області:

- м. Свердловськ: Ігор Кравченко: 8(096) 736-47-57, 8(050) 366-25-04;

- м. Красний Луч: Орлова Інна, 8(050) 258-14-22; Фунтиков Борис, 8(050) 868-34-11, e-mail: borisich_f_mail@pochta.ru.

Клуб "Родове помістя":

м. Запоріжжя, ДК "Орбіта", тел. 8(067) 720-11-34; 8(097) 356-67-05 (Надія).

Читацький клуб -

м. Хмельницький: Алла Іванівна, 8(0382) 70-09-06, 8(097) 289-22-79.

Міжрегіональний суспільний клуб читачів Анастасії "Чистые Сердца Планеты"

www.LikAnastasi.ru E-mail: LikAnastasi@mail.ru
105215, м. Москва, вул. 11-а Паркова, д. 44, корп. 1
Контактний телефон клубу: 8 - (926) - 223 - 98 - 48

Наш новий офіс знаходиться в районі метро "Щёлковская", вихід з останнього вагону ліворуч, до торгового центру "Первомайский", 5 хвилин пішки, будинок напроти спорткомплексу "Трудовые резервы", вхід з двору, ліворуч від 1 під'їзду.

Телефони: 8(495) 965-90-00, 8(926) 223-98-48. Працює щодня з 11 до 22 годин. Клубні зустрічі - щосереди з 18 до 22 годин.

Наш цупор

Під час проведення шлюбного зльоту була можливість

сходити в лазню. Одна дівчина зметикувала і придумала оригінальний спосіб знайомства з хлопцями на зльоті: "У лазню хочеш сходити попаритися? Можемо разом".

Запрошуємо до співтворчості

Шановні читачі! Ви можете розмістити на сторінках газети і на сайті www.zku.org.ua інформацію про вашу діяльність, досвід отримання землі і облаштування родових помість, взаємодію з органами влади і між собою в процесі створення родових поселень, а також координати загальних зустрічей однодумців у Вашому регіоні. Чекаємо ваших відгуків і пропозицій.

Також присилайте інформацію про заходи, зустрічі, шлюбні зльоти (що сприяють зустрічі двох половинок), сімейні зльоти (що сприяють навіки в сім'ях збереженню любові), вечора знайомств, конференції читачів книг В. Мегре, які відбуватимуться у вас в регіоні, про діючі клуби читачів, родові поселення, що формуються, про пошук однодумців, кохані (кожаного). Матеріали в редакцію надсилайте в електронному вигляді.

Запрошуємо до співпраці з розповсюдження газети в своєму регіоні.

Запрошуємо до співтворчості і створення регіональних ІАЦ ЗКУ (інформаційно-аналітичних центрів «Дзеньчі кедри України»). Контакти: тел. +38(050)968-02-09, e-mail: region_iac@zku.org.ua; поштова адреса: Вячеслав Богданов (ІАЦ ЗКУ), а/с 492-В, м. Київ-1, 01001.

Постійно діє адресна підписка. Газета висилається поштою щомісячно за вказаною адресою. Вартість підписки на півроку (6 номерів) 18 грн., на рік (12 номерів) 36 грн. Для цього необхідно зробити грошовий переказ: а) переказ «Правекс-телеграф» через АКБ «Правекс-банк» на ім'я Шевченко Тетяна Вікторівна в м. Київ; або б) через Укрпошту за адресою: Шевченко Тетяна Вікторівна, Київ-1, 01001, до запитання.

Після цього повідомити в редакцію свої дані: П.І.Б., адреса, сума і контрольний номер переказу з 8 цифр (при переказі через «Правекс-телеграф») за тел. 8-050-968-02-09 (Тетяна), 8-096-336-46-82 (Світлана) або листом за поштовою адресою: Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001, або за e-mail: yarmarka@zku.org.ua.

Газету можна придбати в м. Києві: у редакції газети «Бути добру» (можливе замовлення з пересилкою поштою або поїздом); в інформаційно-аналітичному центрі «Дзеньчі кедри України»: тел. +38(050)968-02-09, e-mail: yarmarka@zku.org.ua; на книжковому ринку «Петрівка» (метро «Петрівка») 41 ряд 5 місце, 54 ряд 11 місце; на книжковому ринку «Книголюб» (метро «Дарниця») 3 місце і 5 місце; книжковий відділ в універсамі «Ювілейний», пр. Перемоги, 24 (метро «Політехнічний інститут»); в інформаційному центрі співтворців родових помість (вул. Бучми, 5А).

У регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети «Бути добру» Ви можете придбати **загальноросійську газету «Родовая земля»**. Також, газету «Родовая земля» можна придбати через адресну підписку в редакції газети «Бути добру» (вартість підписки на 6 номерів – 21 грн., 12 номерів – 42 грн.).

Видавництво ІАЦ ЗКУ шукає авторів, що пишуть на анастасіївську тематику

Надрукуємо книги на теми: створення родового помістя, життя в поселенні, взаємозв'язок рослин, будівництво, домашні пологи, виховання дітей, пошук своєї другої половинки, збереження в сім'ях енергії Любові, "Родова книга поселення"... Цікавий живий досвід Сотворіння, створення Простору Любові, практичний досвід облаштування родового помістя.

Також будемо раді книгам, що написані для найширшого кола читачів. Книги, які несуть в світ добро, допомагають усвідомити згубність технократичного розвитку, допомагають усвідомлено ставитися до землі, наші добрі казки тощо.

Ви пишете книгу, ми займаємося всім іншим: від підготовки макету, пошуку спонсорів - до розповсюдження книги.

Під час створення макету книги врахуємо усі ваші побажання щодо оформлення і компонуванню матеріалу. Авторам початківцям допоможемо з вибором жанру, стилю письма, підкажемо інші тонкощі написання книги. За потреби здійснимо коректорську роботу, перекладемо на українську (російську) мову.

Надсилайте рукописи на e-mail: izdatelstvo@zku.org.ua, звертайтеся за тел. +38(066)770-63-75.

Запрошуємо бажаючих допомогти фінансово у виданні книг.

Якщо у Вас є бажання використати гроші на благо, збільшити прекрасне у світі - давайте це робити разом.

Хай світлої літератури стає дедалі більше!

Вишли з друку книги:

Алла Киржаєва

«Откровения матери о родах, и не только о них»

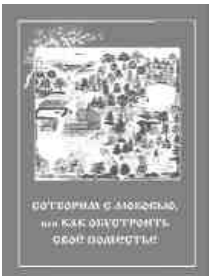
Що таке вагітність і пологи?

Для сучасних лікарів це, швидше, справа техніки і існуючих установок, що проходить вони мають за встановленими параметрами. У сприйнятті більшості матусь та татків вагітність і пологи - явище матеріального плану, повсякденність з певними відхиленнями. Алла Киржаєва дивиться на це абсолютно інакше. Багаторічна лікарська ветеринарна практика не перешкодила, а, навпаки, допомогла їй зрозуміти, як далеко всі ми, перш за все мами і тата, відійшли від природи, як перестали довіряти собі, своєму організму, а головне - довіряти дитині, яка краще за всіх знає, як і коли прийти у цей світ, і до нього треба лише прислухатися.

У книзі про нове ставлення матері до пологів; про її відчуття і думки під час цього сокровенного процесу; всі страхи і проблеми з природними пологами - надумані; зачаття, виношування і народження дитини - це щасливий і радісний процес.

Олександр Сапронов

«Сотворим с любовью или как обустроить своё поместье»

Ця книга - збірка інформації, що є необхідна для створення родового помістя.

Взаємовплив дерев; хвойні посадки; дерева-водоочищувачі; вирощування грибів; як створити гармонію співтовариства рослин; хороші і погані сусіди на городній грядці; основні види взаємодії рослин; здоров'я ґрунту; мильні рослини; створення живоплоту; планування ділянки родового помістя; як пересаджувати саджанці; як правильно рубати дерева; тварини в помісті; птахи в саду; криничники, глибина залягання води; створення колодязів, ставків, озера; розведення риб; догляд за водоймищами; бджоли; вулик за Анастасією; екодом; лисяча нора; засоби від комарів.

Книги Олександра Сапронова "Сотворим с любовью, или как обустроить своё поместье", Алли Киржаєвої "Откровения матери о родах, и не только о них", Янто Єванса "Дом из самана. Философия и практика", Олександра Котока "Безжална імунізація" та ін., продукція руху читачів книг В. Мегре (книги В. Мегре, кедрова продукція, музика, література, фільми, інформаційні диски, збірники пов'язані з облаштуванням родового помістя тощо), також інша хороша і корисна продукція в Україні розповсюджується за сприяння інформаційно-аналітичного центру "Дзвенячі кедрі України", регіональних ІАЦ ЗКУ і розповсюджувачів газети "Бути добру".

З питань придбання звертайтеся за тел. +38(050)968-02-09, e-mail: yarmarka@zku.org.ua

Газета інформаційно-аналітичного центру «Дзвенячі кедрі України»

Інформаційно-аналітичний центр «Дзвенячі кедрі України» Всеукраїнської громадської організації «Бути добру», яку створено для інформаційної підтримки і освітлення діяльності читачів книг В. М. Мегре, об'єднаних ідеєю про родово помістя (веб-сайт центру: www.zku.org.ua, e-mail: info@zku.org.ua).

Дизайн і верстка зроблено в комп'ютерному центрі ІАЦ «Дзвенячі кедрі України».

Газета виходить російською та українською мовами першого числа кожного місяця. Переклад матеріалу українською мовою – Людмила Тавлуй.

При публікації матеріалу авторський стиль зберігається. Редакція залишає за собою право на скорочення і незначне коректування публікованого матеріалу. Рішення про публікацію приймається всім колективом редакційної ради. За зміст авторського матеріалу і достовірність об'яв редакція відповідальності не несе.

Редакційна рада: Тетяна Шевченко, Світлана Анчис, Любов Косякова, Руслан Стеценко, Вячеслав Богданов.

Координати редакції газети «Бути добру»

Поштова адреса: Богданову Вячеславу (газета «Бути добру»), а/с № 492-В, Київ-1, 01001.

Телефон: +38(050) 968-02-09 (Тетяна), +38(096) 336-46-82 (Світлана).

Веб-сайт газети: www.gazeta.zku.org.ua, e-mail: gazeta@zku.org.ua

Передрук матеріалу газети і його розповсюдження вітається, посланна на газету обов'язково. Вся інформація газети дублюється на сайті www.gazeta.zku.org.ua. Там же розміщуються статті, що не увійшли до номера газети, а також повний зміст матеріалів, які були опубліковані в скороченому вигляді.

